

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 834/2007,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007,

luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Luonnonmukainen tuotanto on kokonaisvaltainen tilanhoito- ja elintarvikkeiden tuotantojärjestelmä, jossa yhdistyvät ympäristön kannalta parhaat käytännöt, pitkälle kehittynyt biologinen monimuotoisuus, luonnonvarojen säästäminen, eläinten hyvinvointia koskevien tiukkojen standardien soveltaminen ja tuotanto, jossa otetaan huomioon tiettyjen kuluttajien mieltymys tuotteisiin, jotka on tuotettu luonnollisista aineksista ja luonnollisin menetelmin. Luonnonmukaisella tuotantotavalla on siten kahtalainen yhteiskunnallinen merkitys: yhtäältä se tuottaa erityisille markkinoille tuotteita luonnonmukaisia tuotteita haluaville kuluttajille ja toisaalta tarjoaa julkishyödykkeitä, jotka edistävät ympäristönsuojelua, eläinten hyvinvointia ja maaseudun kehittämistä.
- (2) Luonnonmukaisen maatalouden alan osuus on kasvussa useimmissa jäsenvaltioissa. Kuluttajien kysynnän kasvu on viime vuosina ollut erityisen huomattavaa. Yhteisen maatalouspolitiikan hiljattaisten uudistusten tarkoituksena on markkinointisuuntatuneisuuden korostaminen ja kuluttajien kysyntään vastaavien laadukkaiden tuotteiden tuotannon edistäminen, minkä pitäisi vauhdittaa entisestään luonnonmukaisten tuotteiden markkinoita. Sen vuoksi luonnonmukaista tuotantoa koskevan lainsäädännön vaikutus maatalouspolitiikkaan on yhä suurempi ja läheisesti kytköksissä maatalousmarkkinoiden kehitykseen.
- (3) Luonnonmukaista tuotantoa koskevan yhteisön sääntelykehyksen tavoitteena olisi oltava luonnonmukaisten tuotteiden rehellisen kilpailun ja sisämarkkinoiden moitteettoman

toiminnan varmistaminen sekä kuluttajien luonnonmukaisiksi merkittyjä tuotteita kohtaan osoittaman luottamuksen säilyttäminen ja osoittaminen perustelluksi. Lisäksi olisi pyrittävä luomaan edellytykset, joilla tämä ala voi edistyä tuotannon ja markkinoiden kehityksen mukaisesti.

- (4) Neuvostolle ja Euroopan parlamentille osoitetussa komission tiedonannossa "Luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista viljelyä koskeva eurooppalainen toimintasuunnitelma" ehdotetaan luonnonmukaista maataloutta koskevien yhteisön standardien sekä tuontia ja tarkastusta koskevien vaatimusten parantamista ja tehostamista. Neuvosto kehotti 18 päivänä lokakuuta 2004 antamissaan päätelmissä komissiota tarkastelemaan uudelleen luonnonmukaista tuotantoa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä yksinkertaistamisen ja yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi sekä erityisesti periaatteiden vahvistamiseksi tavoitteena standardien yhdenmukaistamisen edistäminen ja, jos mahdollista, sääntelyn yksityiskohtaisuuden vähentäminen.
- (5) Sen vuoksi on aiheellista selkeyttää luonnonmukaisen tuotannon tavoitteita, periaatteita ja sääntöjä avoimuuden ja kuluttajien luottamuksen lisäämiseksi sekä luonnonmukaista tuotantoa koskevan yhtenäisen näkemyksen aikaansaamiseksi.
- (6) Maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2092/91 ⁽²⁾ olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (7) Olisi hyväksyttävä luonnonmukaista tuotantoa koskeville säännöille kasvintuotantoa, kotieläintuotantoa ja vesiviljelyä koskevat yhteisön puitteet, mukaan lukien luonnonvaraisten kasvien ja merilevien keruuta, luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymistä sekä elintarvikkeiden, myös viinin, sekä rehujen valmistusta ja luonnonmukaisen hiivan

⁽¹⁾ Lausunto annettu 22. toukokuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 394/2007 (EUVL L 98, 13.4.2007, s. 3).

- tuotantoa koskevat säännöt. Komission olisi myönnettävä luvat tuotteiden ja aineiden käytölle, ja sen olisi päätettävä luonnonmukaisessa tuotannossa ja luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden valmistuksessa käytettävistä menetelmistä.
- (8) Luonnonmukaisen tuotannon kehitystä olisi edelleen helpotettava erityisesti edistämällä luonnonmukaiseen tuotantoon paremmin sopivien uusien tekniikoiden ja aineiden käyttöä.
- (9) Muuntogeeniset organismit sekä tuotteet, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai joiden tuotannossa on käytetty muuntogeenisiä organismeja, ovat luonnonmukaisen tuotannon ja kuluttajilla luonnonmukaisista tuotteista olevan kuvan vastaisia. Sen vuoksi niitä ei saisi käyttää luonnonmukaisessa maataloudessa eikä luonnonmukaisten tuotteiden valmistuksessa.
- (10) Tavoitteena on, että luonnonmukaisesti tuotetuissa tuotteissa esiintyy mahdollisimman vähän muuntogeenisiä organismeja. Nykyiset pakkausmerkintöjen enimmäisrajarvot tarkoittavat ylärajoja, jotka koskevat yksinomaan sellaisia muuntogeenisiä organismeja, joiden esiintyminen on satunnaista tai teknisesti mahdotonta välttää.
- (11) Luonnonmukaisen maatalouden olisi käytettävä pääasiassa uusiutuvia luonnonvaroja paikallisissa maataloustuotantjärjestelmissä. Uusiutumattomien luonnonvarojen käytön mahdollisimman vähiin saattamiseksi olisi kasvi- ja eläinperäiset jätteet ja sivutuotteet kierrätettävä ravinteiden palauttamiseksi maahan.
- (12) Luonnonmukaisen kasvintuotannon olisi pidettävä yllä ja parannettava maaperän viljavuutta ja ehkäistävä maaperän eroosiota. Kasveille olisi annettava ravintoa mieluiten maaperän ekosysteemin kautta eikä lisäämällä maaperään liukenevia lannoitteita.
- (13) Luonnonmukaisen kasvintuotannon kulmakivet ovat maaperän viljavuuden vaaliminen, laji- ja lajikevalinnat, viljelykierto, luonnonmukaisten ainesten kierrättäminen ja viljelytekniikat. Lisälannoitteita, maanparannusaineita ja kasvinsuojelutuotteita olisi käytettävä vain, jos ne ovat luonnonmukaisen tuotannon tavoitteiden ja periaatteiden mukaisia.
- (14) Kotieläintuotanto on olennaisen tärkeää luonnonmukaisten tilojen toiminnalle, koska se tuottaa tarvittavia orgaanisia aineksia ja ravinteita viljelyksille edistään näin maaperän kohentumista ja kestävän maatalouden kehittymistä.
- (15) Ympäristön pilaantumisen sekä erityisesti maaperän ja veden kaltaisten luonnonvarojen saastumisen estämiseksi olisi luonnonmukaista kotieläintuotantoa harjoitettaessa periaatteessa luotava läheinen suhde tällaisen tuotannon ja maan välille, sovellettava soveltuvia monivuotisia viljelykiertoja sekä ruokittava kotieläimiä luonnonmukaisilla viljelytuotteilla, jotka ovat peräisin asianomaiselta tilalta tai sen läheisyydessä sijaitsevilta luonnonmukaisilta tiloilta.
- (16) Koska luonnonmukaisella kotieläintuotannolla on oltava yhteys maahan, eläimillä olisi oltava aina kuin se on mahdollista pääsy ulkoilmaan tai laitumille.
- (17) Luonnonmukaista kotieläintuotantoa harjoitettaessa olisi noudatettava eläinten hyvinvointia koskevia tiukkoja standardeja, kunnioitettava eläinten lajikohtaisia käyttäytymistarpeita samalla kun tautien ennaltaehkäisy otetaan eläinten terveydenhoidon perustaksi. Tässä suhteessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota eläinsuojiin, kotieläintuotannon käytäntöihin ja eläintihyteen. Rotuja valittaessa olisi lisäksi otettava huomioon niiden kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin. Kotieläin- ja vesiviljelytuotantoa koskevissa täytäntöönpanosäännöissä olisi varmistettava ainakin se, että tuotantotilojen eläinten suojelua koskevaa eurooppalaista yleissopimusta ja siihen liittyviä suosituksia noudatetaan.
- (18) Luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa eri eläinlajien tuotantosyklejä olisi pyrittävä täydentämään luonnonmukaisesti kasvatetuilla eläimillä. Alan kehittymisen varmistamiseksi olisi sen vuoksi edistettävä luonnonmukaisten eläinten geenivarannon kasvattamista ja lisättävä omavaraisuutta.
- (19) Luonnonmukaiset jalostetut tuotteet olisi valmistettava käyttämällä valmistusmenetelmiä, joilla varmistetaan tuotteen luonnonmukaisuuden ja olennaisten ominaisuuksien säilyminen kaikissa tuotantoketjun vaiheissa.
- (20) Jalostetut elintarvikkeet tulisi merkitä luonnonmukaisiksi vain silloin, kun niiden kaikki tai lähes kaikki maatalousperäiset ainesosat ovat luonnonmukaisia. Olisi kuitenkin hyväksyttävä erityisiä merkintää koskevia säännöksiä niiden jalostettujen elintarvikkeiden osalta, jotka sisältävät sellaisia maatalousperäisiä ainesosia, joita ei ole saatavilla luonnonmukaisesti tuotettuina. Tämä koskee esimerkiksi metsästyksestä ja kalastuksesta saatavia tuotteita. Myös ainesosaluettelossa olisi kuluttajavalistuksen ja markkinoiden avoimuuden vuoksi sekä luonnonmukaisten ainesosien käytön edistämiseksi voitava tietyin edellytyksin viitata luonnonmukaiseen tuotantoon.
- (21) Tuotantosääntöjen soveltamisen osalta on asianmukaista säätää joustavuudesta, jotta luonnonmukaisen tuotannon standardeja ja vaatimuksia voidaan mukauttaa paikallisiin ilmasto-oloihin ja maantieteelliseen sijaintiin, erityisiin kotieläintuotannon käytäntöihin ja kehitystasoihin. Näin voitaisiin antaa mahdollisuus soveltaa poikkeussääntöjä, mutta vain yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen erityisedellytysten puitteissa.
- (22) Kuluttajien luonnonmukaisia tuotteita kohtaan tunteman luottamuksen säilyttäminen on tärkeää. Luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettaviin vaatimuksiin myönnettävät poikkeukset olisi rajoitettava tarkasti tapauksiin, joissa poikkeussääntöjen soveltaminen katsotaan perustelluksi.

- (23) Kuluttajansuojan ja rehellisen kilpailun vuoksi olisi luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöissä käytetyt ilmaukset suojattava koko yhteisössä ja käytetystä kielestä riippumatta, jotta niitä ei käytettäisi muissa kuin luonnonmukaisissa tuotteissa. Suojaa olisi sovellettava myös kyseisten ilmausten johdoksiin ja lyhenteisiin riippumatta siitä, käytetäänkö niitä yksin vai yhdistelmänä.
- (24) Yhteisön markkinoiden selkiinnyttämiseksi kuluttajien kannalta olisi yhteisön tunnus tehtävä pakolliseksi kaikkien yhteisössä tuotettujen luonnonmukaisten valmiiksi pakattujen elintarvikkeiden osalta. Myös muissa kuin valmiiksi pakatuissa yhteisössä tuotetuissa luonnonmukaisissa tuotteissa ja kaikissa kolmansista maista tuoduissa luonnonmukaisissa tuotteissa olisi lisäksi oltava mahdollista käyttää yhteisön tunnusta.
- (25) On kuitenkin aiheellista rajoittaa yhteisön tunnuksen käyttö tuotteisiin, jotka sisältävät ainoastaan tai lähes ainoastaan luonnonmukaisia ainesosia, jotta kuluttajille ei annettaisi harhaanjohtavaa kuvaa koko tuotteen luonnonmukaisuudesta. Yhteisön tunnusta ei näin ollen saisi käyttää siirtymävaiheessa olevissa tuotteissa eikä elintarviketalouksissa, joiden maatalousperäisistä ainesosista alle 95 prosenttia on luonnonmukaisia.
- (26) Yhteisön tunnus ei missään olosuhteissa saisi estää kansallisten tai yksityisten tunnusten yhtäaikaista käyttöä.
- (27) Vilpillisten käytäntöjen ja kaikenlaisten kuluttajille aiheutuvien tuotteiden yhteisöllistä tai muuta kuin yhteisöllistä alkuperää koskevien sekaannusten välttämiseksi kuluttajille olisi yhteisön tunnusta käytettäessä kerrottava, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu.
- (28) Yhteisön säännöillä olisi edistettävä luonnonmukaisen tuotannon yhtenäistä määritelmää. Toimivaltaisten viranomaisten, tarkastusviranomaisten ja tarkastuslaitosten olisi pidätyttävä sellaisesta toiminnasta, jolla voidaan luoda esteitä sellaisten vaatimustenmukaisten tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle, jotka toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva viranomainen tai laitos on sertifioinut. Ne eivät etenkään saisi määrätä mitään ylimääräisiä valvontatoimia tai taloudellisia rasitteita.
- (29) Jotta säilytetään johdonmukaisuus yhteisön muita aloja koskevan lainsäädännön kanssa, jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa alueellaan kasvin- ja kotieläintuotannon osalta luonnonmukaista tuotantoa koskevia yhteisön sääntöjä tiukempia kansallisia tuotantosääntöjä, jos näitä kansallisia sääntöjä sovelletaan myös muuhun kuin luonnonmukaiseen tuotantoon ja jos ne ovat yhteisön lainsäädännön mukaiset.
- (30) Muuntogeenisten organismien käyttö on kielletty luonnonmukaisessa tuotannossa. Selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi tuotetta ei olisi voitava merkitä luonnonmukaiseksi, jos se on merkittävä muuntogeenisiä organismeja sisältäväksi, muuntogeenisistä organismeista koostuvaksi tai muuntogeenisistä organismeista tuotetuksi.
- (31) Sen varmistamiseksi, että luonnonmukaiset tuotteet tuotetaan luonnonmukaista tuotantoa koskevassa yhteisön lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten mukaisesti, toimijoiden kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa suoritettavaa toimintaa olisi valvottava rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾ vahvistettujen sääntöjen mukaisesti perustetun ja hallinnoidun valvontajärjestelmän avulla.
- (32) Joissakin tapauksissa saattaa olla kohtuutonta soveltaa ilmoitus- ja valvontavaatimuksia tietyn tyyppistä vähittäiskauppaa harjoittaviin toimijoihin, kuten niihin, jotka myyvät tuotteita suoraan loppukuluttajalle tai -käyttäjälle. Sen vuoksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus myöntää tällaisille toimijoille poikkeus näistä vaatimuksista. Petosten välttämiseksi on kuitenkin tarpeen sulkea poikkeuksen ulkopuolelle vähittäiskauppiat, jotka tuottavat, valmistavat tai varastoivat tuotteita muuten kuin myyntipisteen yhteydessä, tai jotka tuovat maahan luonnonmukaisia tuotteita, taikka jotka ovat antaneet nämä toiminnot kolmannen osapuolen tehtäväksi.
- (33) Euroopan yhteisöön tuotavat luonnonmukaiset tuotteet olisi voitava saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaisina, jos ne on tuotettu soveltamalla yhteisön lainsäädännön mukaisia tai sitä vastaavia tuotantosääntöjä ja valvontajärjestelmää. Vastaavan järjestelmän mukaisesti tuoduilla tuotteilla olisi lisäksi oltava asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen tai hyväksytyn tarkastusviranomaisen tai -laitoksen myöntämä sertifikaatti.
- (34) Tuontituotteiden vastaavuutta arvioitaessa olisi otettava huomioon *Codex Alimentariuksessa* vahvistetut kansainväliset standardit.
- (35) On aiheellista ylläpitää sellaisista sellaisten kolmansien maiden luetteloa, joiden tuotantostandardien ja valvontajärjestelyjen komissio katsoo vastaavan yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja standardeja ja järjestelyjä. Luetteloon kuulumattomien kolmansien maiden osalta komission olisi laadittava luettelo tarkastusviranomaisista ja -laitoksista, joille on annettu toimivalta suorittaa valvonta- ja sertifiointitehtäviä näissä maissa.
- (36) Olisi kerättävä merkityksellisiä tilastotietoja, jotta tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja seuranta varten saataisiin luotettavia tietoja, joita myös tuottajat, markkinoiden toimijat ja päätöksentekijät voivat käyttää. Tarvittavat tilastotiedot olisi määriteltävä yhteisön tilasto-ohjelman yhteydessä.

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1, oikaisu EUVL L 191, 28.5.2004, s. 1.

- (37) Tätä asetusta olisi sovellettava sellaisesta ajankohdasta alkaen, että komissiolla on riittävästi aikaa hyväksyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.
- (38) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (39) Luonnonmukaisen tuotannon alan voimakkaan kehityksen sekä luonnonmukaiseen tuotantomenetelmään liittyvien tiettyjen arkaluonteisten seikkojen vuoksi ja koska on tarpeen varmistaa sisämarkkinoiden ja valvontajärjestelmän moitteeton toiminta, on asianmukaista säätää luonnonmukaista maataloutta koskevien yhteisön sääntöjen tulevasta tarkistamisesta, jossa otetaan huomioon näiden sääntöjen soveltamisesta saadut kokemukset.
- (40) Siihen asti kun tiettyjä eläinlajeja, vesikasveja ja mikroleviä koskevat yhteisön yksityiskohtaiset tuotantosäännöt on annettu, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa kansallisia standardeja tai, jollei niitä ole, jäsenvaltioiden hyväksymiä tai tunnustamia yksityisiä standardeja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

TARKOITUS, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään perusta luonnonmukaisen tuotannon kestäväälle kehittämiselle ja varmistetaan samalla sisämarkkinoiden tehokas toiminta, kilpailun rehellisyys, kuluttajien luottamus ja kuluttajien edun suojaaminen.

Siinä asetetaan tämän asetuksen nojalla annettujen sääntöjen tukemiseksi yhteiset tavoitteet ja periaatteet, jotka koskevat:

- luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tuotannon, valmistuksen ja jakelun kaikkia vaiheita ja näitä tuotteita koskevaa valvontaa;
- luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien merkintöjen käyttöä pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa.

2. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin maataloudesta, myös vesiviljelystä, peräisin oleviin tuotteisiin, jos ne on saatettu tai tarkoitettu saatettavaksi markkinoille:

- elävät tai jalostamattomat maataloustuotteet;
- elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet;
- rehut;

- kasvien lisäysaineisto ja siemenet.

Luonnonvaraisten eläinten metsästyksestä ja kalastuksesta saatavia tuotteita ei katsota luonnonmukaiseksi tuotannoksi.

Tätä asetusta sovelletaan myös elintarvikkeina tai rehuina käytettyihin hiivoihin.

3. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin toimijoihin, jotka osallistuvat 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannon, valmistuksen tai jakelun johonkin vaiheeseen.

Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta ateriapalvelutoimintaan. Jäsenvaltiot voivat soveltaa ateriapalvelutoiminnasta peräisin olevien tuotteiden merkintöihin ja valvontaan kansallisia sääntöjä tai niiden puuttuessa yksityisiä standardeja, kunhan tällaiset säännöt ovat yhteisön lainsäädännön mukaiset.

4. Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita yhteisön muiden säännösten eikä sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat tässä artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaiset. Näitä ovat esimerkiksi tuotantoa, valmistusta, markkinoille saattamista, merkintää ja valvontaa koskevat säännökset, elintarvikkeita ja eläinten ruokintaa koskeva lainsäädäntö mukaan luettuna.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 'luonnonmukaisella tuotannolla' tarkoitetaan tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisen tuotantomenetelmän käyttöä kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa;
- 'tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheilla' tarkoitetaan kaikkia vaiheita luonnonmukaisen tuotteen alkutuotannosta sen varastointiin, jalostukseen, kuljetukseen, myyntiin tai toimitukseen lopulliselle kuluttajalle, ja soveltuvilta osin sen merkintä-, mainonta-, tuonti-, vienti- ja alihankintatoimiin;
- 'luonnonmukaisella' tarkoitetaan luonnonmukaisesta tuotannosta saatua tai siihen liittyvää;
- 'toimijalla' tarkoitetaan luonnollisia tai oikeushenkilöitä, joiden vastuulla on varmistaa, että tämän asetuksen vaatimuksia noudatetaan niiden valvontaan kuuluvassa luonnonmukaisen tuotantoalan yritystoiminnassa;
- 'kasvintuotannolla' tarkoitetaan kasvinviljelytuotteiden tuotantoa, johon kuuluu myös luonnonvaraisten kasvituotteiden keruu kaupallisiin tarkoituksiin;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- f) 'kotieläintuotannolla' tarkoitetaan kotieläinten tai kesytettyjen maaeläinten, myös hyönteisten, tuotantoa;
- g) 'vesiviljelyyn' sovelletaan Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1198/2006 ⁽¹⁾ olevaa määritelmää;
- h) 'siirtymisellä' tarkoitetaan siirtymistä muusta kuin luonnonmukaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon tietyn ajan kuluessa, jona on sovellettu luonnonmukaista tuotantoa koskevia säännöksiä;
- i) 'valmistuksella' tarkoitetaan luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden säilömistä ja/tai jalostusta, teurastus ja kotieläintuotteiden paloittelu mukaan luettuna, sekä pakkaamista, merkitsemistä ja/tai luonnonmukaista tuotantotapaa osoittavien merkintöjen muuttamista;
- j) 'elintarvikkeeseen', 'rehuun' ja 'markkinoille saattamiseen' sovelletaan elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ⁽²⁾ olevia määritelmiä;
- k) 'merkinnällä' tarkoitetaan ilmausta, mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka liittyy tai on tehty mihin tahansa tuotteen mukana tulevaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, tauluun, renkaaseen tai kaulukseen;
- l) 'valmiiksi pakattuun elintarvikkeeseen' sovelletaan myytäviksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ⁽³⁾ 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa olevaa määritelmää;
- m) 'mainonnalla' tarkoitetaan yleisölle muilla keinoin kuin pakkausmerkinnällä osoitettua esitystä, jolla pyritään vaikuttamaan tai joka todennäköisesti vaikuttaa asenteisiin, uskomuksiin ja käyttäytymiseen tai joka muokkaa niitä tarkoituksin edistää suoraan tai välillisesti luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden myyntiä;
- n) 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta järjestää virallinen valvonta luonnonmukaisen tuotannon alalla tämän asetuksen säännösten mukaisesti, tai muuta viranomaista, jolle tämä toimivalta on siirretty; tarvittaessa täksi viranomaiseksi katsotaan myös vastaava kolmannen maan viranomainen;
- o) 'tarkastusviranomaisella' tarkoitetaan jäsenvaltion julkista hallinto-organisaatiota, jolle toimivaltainen viranomainen on kokonaan tai osittain siirtänyt sille kuuluvan toimivallan tarkastusten tekemiseen ja sertifikaattien myöntämiseen luonnonmukaisen tuotannon alalla tämän asetuksen säännösten mukaisesti; tarvittaessa täksi viranomaiseksi katsotaan myös vastaava kolmannen maan viranomainen tai vastaava kolmannessa maassa toimiva viranomainen;
- p) 'tarkastuslaitoksella' tarkoitetaan riippumatonta yksityistä kolmatta osapuolta, joka tekee tarkastuksia ja myöntää sertifikaatteja luonnonmukaisen tuotannon alalla tämän asetuksen säännösten mukaisesti; tarvittaessa täksi laitokseksi katsotaan myös vastaava kolmannen maan laitos tai vastaava kolmannessa maassa toimiva laitos;
- q) 'vaatimustenmukaisuusmerkinnällä' tarkoitetaan merkintää, joka on osoitus tiettyjen standardien tai muiden säännösten noudattamisesta;
- r) 'ainesosaan' sovelletaan direktiivin 2000/13/EY 6 artiklan 4 kohdassa olevaa määritelmää;
- s) 'kasvinsuojeluaineisiin' sovelletaan kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/414/ETY ⁽⁴⁾ olevaa määritelmää;
- t) 'muuntogeeniseen organismiin' sovelletaan geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/18/EY olevaa määritelmää, siltä osin kuin sitä ei ole saatu mainitun direktiivin liitteessä I B luetelluilla geneettisillä muuntamistekniikoilla ⁽⁵⁾;
- u) 'muuntogeenisistä organismeista tuotetulla' tarkoitetaan kokonaan tai osittain muuntogeenisistä organismeista johdettua tuotetta, joka ei kuitenkaan sisällä muuntogeenisiä organismeja eikä koostu niistä;
- v) 'muuntogeenisten organismien tuottamalla' tarkoitetaan tuotetta, joka on johdettu käyttämällä tuotantoprosessin viimeisenä elävänä organismina muuntogeenistä organismia, mutta joka ei kuitenkaan sisällä muuntogeenisiä organismeja eikä koostu niistä tai ole niistä tuotettu;
- w) 'rehun lisäaineeseen' sovelletaan eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 ⁽⁶⁾ olevaa määritelmää;

⁽¹⁾ EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 575/2006 (EUVL L 100, 8.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/142/EY (EUVL L 368, 23.12.2006, s. 10).

⁽⁴⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2007/31/EY (EUVL L 140, 1.6.2007, s. 44).

⁽⁵⁾ EUVL L 106, 17.4.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1830/2003 (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24).

⁽⁶⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 378/2005 (EUVL L 59, 5.3.2005, s. 8).

- x) ilmauksella 'vastaava' tarkoitetaan eri järjestelmiä tai toimenpiteitä kuvattaessa sitä, että niiden avulla voidaan saavuttaa samat tavoitteet ja noudattaa samoja periaatteita soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso;
- y) 'valmistuksen apuaineella' tarkoitetaan ainetta, jota ei yksinään käytetä elintarvikkeen ainesosana vaan jota käytetään tarkoituksellisesti raaka-aineiden, elintarvikkeiden tai niiden ainesosien jalostuksessa tiettyyn teknologiseen tarkoitukseen käsittelyn tai jalostuksen aikana, mikä voi johtaa tahattomaan mutta teknisesti väistämättömään aineen tai sen johdannaisten jäämien esiintymiseen lopputuotteessa, edellyttäen, että nämä jäämät eivät aiheuta terveydellistä vaaraa ja että niillä ei ole teknisiä vaikutuksia valmiiseen tuotteeseen;
- z) 'ionisoivaan säteilyyn' sovelletaan perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/29/Euratom ⁽¹⁾ olevaa määritelmää, sellaisena kuin se on rajoitettuna ionisoivalla säteilyllä käsiteltyjä elintarvikkeita ja elintarvikkeiden ainesosia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä helmikuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/2/EY ⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdassa.
- aa) 'ateriapalvelutoiminnalla' tarkoitetaan luonnonmukaisten tuotteiden valmistusta ravintoloissa, sairaaloissa, ruokaloissa ja muissa samanlaisissa elintarvikeyrityksissä, tuotteita lopulliselle kuluttajalle myyvässä tai toimittavissa yksiköissä.

II OSASTO

LUONNONMUKAISEN TUOTANNON TAVOITTEET JA PERIAATTEET

3 artikla

Tavoitteet

Luonnonmukaisen tuotannon yleiset tavoitteet ovat seuraavat:

- a) varmistaa kestävä maatalouden hallintojärjestelmä, jolla
- i) otetaan huomioon luonnon järjestelmät ja kiertokulku sekä pidetään yllä ja vahvistetaan maaperän, veden, kasvien ja eläinten terveyttä sekä näiden välistä tasapainoa;
 - ii) edistetään runsasta luonnon monimuotoisuutta;
 - iii) käytetään vastuullisesti energiaa ja luonnonvaroja, kuten vettä, maaperää, orgaanista ainesta ja ilmaa;
 - iv) noudatetaan eläinten hyvinvointia koskevia korkeita vaatimuksia ja erityisesti täytetään eläinten lajikohtaiset käyttäytymistarpeet;

- b) pyrkiä tuottamaan korkealaatuisia tuotteita;
- c) pyrkiä tuottamaan laaja valikoima elintarvikkeita ja muita maataloustuotteita, jotka vastaavat kuluttajien sellaisiin hyödykkeisiin kohdistuvaa kysyntää, joiden valmistusmenetelmät eivät ole haitallisia ympäristölle, ihmisten terveydelle, kasvien terveydelle eivätkä eläinten terveydelle tai hyvinvoinnille.

4 artikla

Yleiset periaatteet

Luonnonmukainen tuotanto perustuu seuraaviin periaatteisiin:

- a) sellaisiin ekologiisiin järjestelmiin perustuvien soveltuvien biologisten prosessien suunnittelu ja hallinnointi, joissa käytetään järjestelmän sisäisiä luonnonvaroja, soveltaen menetelmiä, joissa
- i) käytetään eläviä organismeja ja mekaanisia tuotantomenetelmiä;
 - ii) harjoitetaan maaperään liittyvää kasvinviljelyä ja kotieläintuotantoa tai vesiviljelyä, jossa noudatetaan kalavarojen kestävä hyödyntämisen periaatetta;
 - iii) suljetaan pois muuntogeenisten organismien ja niistä tuotettujen tai niiden tuottamien tuotteiden käyttö eläinlääkkeitä lukuun ottamatta;
 - iv) perustaksi otetaan riskinarviointi ja tarvittaessa varotoimenpiteiden ja ennalta ehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen;
- b) ulkopuolisten tuotantopanosten käytön rajoittaminen. Jos ulkopuolisia tuotantopanoksia tarvitaan tai jos a alakohdassa tarkoitettuja soveltuvia hallinnointikäytäntöjä ja -menetelmiä ei ole, ne on rajoitettava:
- i) luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin oleviin tuotantopanoksiin;
 - ii) luonnonaineksiin tai luonnollisesti johdettuihin aineisiin;
 - iii) heikosti liukeneviin kivennäislannoitteisiin;
- c) kemiallisesti syntetisoitujen tuotantopanosten käytön rajoittaminen tiukasti poikkeustapauksiin, joissa:
- i) soveltuvat tuotantokäytännöt puuttuvat; ja
 - ii) edellä b alakohdassa tarkoitettuja ulkopuolisia tuotantopanoksia ei ole markkinoilla saatavilla; tai
 - iii) edellä b alakohdassa tarkoitettujen ulkopuolisten tuotantopanosten käytöllä on kohtuuttomia ympäristövaikutuksia;

⁽¹⁾ EYVL L 159, 1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 66, 13.3.1999, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

- d) luonnonmukaista tuotantoa koskevat sääntöjen mukauttaminen tarvittaessa tämän asetuksen puitteissa ottamalla huomioon terveydellinen tilanne, alueelliset ilmastoerot sekä paikalliset olosuhteet, kehitysvaiheet ja erityiset kotieläintuotannon käytännöt.

5 artikla

Maatalouteen sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukainen maatalous perustuu 4 artiklassa säädettyjen yleisten periaatteiden lisäksi seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

- a) maaperän elämän ja maaperän luonnollisen viljavuuden, maaperän kestävyuden ja maaperän biologisen monimuotoisuuden ylläpitäminen ja parantaminen estämällä ja torjumalla maaperän tiivistymistä ja eroosiota sekä ravinnon antaminen kasveille pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta;
- b) mahdollisimman vähäinen uusiutumattomien luonnonvarojen ja maatilojen ulkopuolisten tuotantopanosten käyttö;
- c) kasvi- ja eläinperäisten jätteiden ja sivutuotteiden kierrättäminen tuotantopanoksina kasvi- ja kotieläintuotannossa;
- d) paikallisen tai alueellisen ekologisen tasapainon huomioon ottaminen tuotantopäätöksiä tehtäessä;
- e) eläinten terveyden ylläpito edistämällä eläinten luonnollista immuunijärjestelmää sekä sopivien rotujen ja kotieläintuotannon käytäntöjen valinta;
- f) kasvien terveyden ylläpito ennalta ehkäisevillä toimenpiteillä, kuten tuhoeläimiä ja tauteja vastaan vastustuskykyisten sopivien lajien ja lajikkeiden valinnalla, sopivalla viljelykierrolla, mekaanisilla ja fysikaalisilla menetelmillä sekä tuhoeläinten luonnollisten vihollisten suojelulla;
- g) alueeseen mukautetun ja maaperään liittyvän kotieläintuotannon harjoittaminen;
- h) sellaisen eläinten hyvinvointia koskevan korkean vaatimustason noudattaminen, joka vastaa lajikohtaisia tarpeita;
- i) luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta saatavien tuotteiden tuottaminen eläimistä, joita on kasvatettu koko ajan aina niiden syntymästä tai kuoriutumisesta lähtien luonnonmukaisilla tiloilla;
- j) rotujen valinta ottamalla huomioon eläinten kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin, elinvoimaisuus sekä vastustuskyky taudeille ja terveysongelmille;
- k) kotieläinten ruokkiminen luonnonmukaisella rehulla, joka koostuu luonnonmukaisesti tuotetuista maatalousperäisistä

ainesosista ja luonnollisista muista kuin maatalousperäisistä ainesosista;

- l) sellaisten kotieläintuotannon käytäntöjen soveltaminen, jotka parantavat eläinten immuunijärjestelmää ja luonnollista taudinvastustuskykyä, ja joita ovat erityisesti säännöllinen liikunta ja pääsy ulkojaloittelualueille ja tarvittaessa laidunmaalle;
- m) keinotekoisesti aikaan saatujen polyploidisten eläinten kasvatuksen pois sulkeminen;
- n) luonnollisten vesiekosysteemien biologisen monimuotoisuuden sekä vesiympäristön pysyvän terveyden ja vesiviljelyn ympäröivän vesi- ja maaekosysteemin laadun ylläpito vesiviljelyssä;
- o) elollisten luonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ 3 artiklassa olevan määritelmän mukaisesta kalavarojen kestävästä hyödyntämisestä peräisin olevan rehun taikka luonnonmukaisesti tuotetuista maatalousperäisistä ainesosista ja luonnollisista muista kuin maatalousperäisistä ainesosista koostuvan luonnonmukaisen rehun antaminen vesieläimille.

6 artikla

Luonnonmukaisten elintarvikkeiden jalostukseen sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotanto perustuu 4 artiklassa säädettyjen yleisten periaatteiden lisäksi seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

- a) luonnonmukaisten elintarvikkeiden tuottaminen luonnonmukaisista maatalousperäisistä ainesosista, paitsi jos tiettyä ainesosaa ei ole markkinoilla saatavilla luonnonmukaisessa muodossa;
- b) elintarvikkeiden lisäaineiden, muiden kuin luonnonmukaisen ainesosien, joilla on pääasiassa teknologisia ja aistinvaisia käyttötarkoituksia, sekä mikroravintoaineiden ja valmistuksen apuaineiden käytön rajoittaminen niin, että niitä käytetään mahdollisimman vähän ja vain teknisesti välttämättömiin tai erityisiin ravitsemustarkoituksiin;
- c) sellaisten aineiden ja jalostusmenetelmien pois sulkeminen, jotka voivat antaa kuluttajalle väärän käsityksen tuotteen todellisesta luonteesta;
- d) elintarvikkeiden huolellinen jalostaminen, mieluiten käyttämällä biologisia, mekaanisia ja fysikaalisia menetelmiä.

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

7 artikla

Luonnonmukaisten rehujen valmistukseen sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukaisten jalostettujen rehujen tuotanto perustuu 4 artiklassa säädettyjen yleisten periaatteiden lisäksi seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

- luonnonmukaisten rehujen tuottaminen luonnonmukaisista rehuaineista, paitsi jos tiettyä rehuainetta ei ole markkinoilla saatavilla luonnonmukaisessa muodossa;
- rehun lisäaineiden ja valmistuksen apuaineiden käytön rajoittaminen niin, että niitä käytetään mahdollisimman vähän ja vain teknisesti tai kotieläinjalostuksen kannalta välttämättömiin tai erityisiin ravitsemustarkoituksiin;
- sellaisten aineiden ja valmistusmenetelmien pois sulkeminen, jotka voivat antaa kuluttajalle väärän käsityksen tuotteen todellisesta luonteesta;
- rehujen huolellinen valmistaminen, mieluiten käyttämällä biologisia, mekaanisia ja fysikaalisia menetelmiä.

III OSASTO

TUOTANTOSÄÄNNÖT

1 LUKU

Yleiset tuotantoa koskevat säännöt

8 artikla

Yleiset vaatimukset

Toimijoiden on noudatettava tässä osastossa annettuja ja 38 artiklan a alakohdassa mainituissa soveltamissäännöissä annettuja tuotantosääntöjä.

9 artikla

Muuntogeenisten organismien käytön kieltäminen

1. Muuntogeenisiä organismeja ja tuotteita, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai jotka ovat muuntogeenisten organismien tuottamia, ei saa luonnonmukaisessa tuotannossa käyttää elintarvikkeina, rehuina, valmistuksen apuaineina, kasvinsuojeluaineina, lannoitteina, maanparannusaineina, siemeninä, kasvien lisäysaineistona, mikro-organismeina eikä eläiminä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun, muuntogeenisiä organismeja tai muuntogeenisistä organismeista tuotettuja sekä elintarvikkeina ja rehuina käytettäviä tuotteita koskevan kiellon soveltamiseksi toimijat voivat luottaa tuotteen pakkausmerkintöihin tai mihin tahansa muuhun mukana seuraavaan asiakirjaan, joka on siihen kiinnitetty tai oheistettu direktiivin 2001/18/EY, muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003⁽¹⁾ tai muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä annetun asetuksen (EY) N:o 1830/2003 mukaisesti.

Toimijat voivat olettaa, ettei hankittujen elintarvike- tai rehu-tuotteiden valmistuksessa ole käytetty muuntogeenisiä organismeja eikä muuntogeenisistä organismeista tuotettuja tuotteita silloin, kun ensiksi mainituissa tuotteissa ei ole edellä mainittujen asetusten mukaista pakkausmerkintää tai mukana seuraavaa asiakirjaa, paitsi jos ne ovat saaneet muuten tietoonsa, ettei toimitettuja tuotteita ole merkitty mainittujen asetusten mukaisesti.

3. Kun 1 kohdassa tarkoitettua kieltoa soveltamiseksi tuotteisiin, jotka eivät ole elintarvikkeita, rehuja tai jotka ovat muuntogeenisten organismien tuottamia, tällaisia kolmannelta osapuolelta hankittuja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita käyttävien toimijoiden on vaadittava myyjältä vahvistus, jonka mukaan toimitettuja tuotteita ei ole tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai että ne eivät ole muuntogeenisten organismien tuottamia.

4. Komissio päättää 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön kielto käyttää muuntogeenisiä organismeja ja tuotteita, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai jotka ovat muuntogeenisten organismien tuottamia.

10 artikla

Ionisoivan säteilyn käytön kieltäminen

Ionisoivan säteilyn käyttö luonnonmukaisten elintarvikkeiden tai rehujen taikka luonnonmukaisissa elintarvikkeissa tai rehuissa käytettyjen raaka-aineiden käsittelyssä on kiellettyä.

2 LUKU

Maatilatuotanto

11 artikla

Maatilatuotantoa koskevat yleiset säännöt

Koko maatilaa on hoidettava luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti.

Jäljempänä 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien erityisedellytysten mukaisesti tilasta voidaan kuitenkin erottaa täysin erillisiä yksiköitä tai vesiviljelyn tuotantolaitoksia, joita ei hoideta luonnonmukaista tuotantoa koskevien vaatimusten mukaisesti. Eri yksiköiden eläinten on oltava eri lajeja. Vesiviljelyssä voidaan käyttää samaa lajia, jos tuotantolaitokset on asianmukaisesti erotettu toisistaan. Eri yksiköiden kasvien on oltava eri lajikkeita, jotka on helppo erottaa toisistaan.

Jos tilan kaikkia yksiköitä ei toisen kohdan mukaisesti käytetä luonnonmukaiseen tuotantoon, toimijan on pidettävä luonnonmukaista tuotantoa harjoittavissa yksiköissä käytettävät tai niissä tuotetut maa-alat, eläimet ja tuotteet erillään sellaisista maa-alloista, eläimistä ja tuotteista, joita käytetään tai jotka tuotetaan muuta kuin luonnonmukaista tuotantoa harjoittavissa yksiköissä, ja pidettävä asianmukaista kirjanpitoa erillään pidon osoittamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.20.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1981/2006 (EUVL L 368, 23.12.2006, s. 99).

12 artikla

Kasvintuotantoa koskevat säännöt

1. Luonnonmukaiseen kasvintuotantoon sovelletaan 11 artiklassa säädettyjen maataloustuotantoa koskevien yleisten sääntöjen lisäksi seuraavia sääntöjä:

- a) luonnonmukaisessa kasvintuotannossa on käytettävä maanmuokkaus- ja viljelykäytäntöjä, jotka säilyttävät tai parantavat maaperän orgaanista ainesta, lisäävät maaperän kestävyttä ja biologista monimuotoisuutta sekä estävät maaperän tiivistymistä ja eroosiota;
- b) maaperän hedelmällisyyttä ja biologista aktiivisuutta on pidettävä yllä ja parannettava muun muassa palkokasvien ja muun viherlannoituskasvuston monivuotisella viljelykierrolla ja luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevan mieluiten kompostoidun karjanlannan tai orgaanisen aineksen käytöllä;
- c) biodynaamisten preparaattien käyttö on sallittua;
- d) lannoitteita ja maanparannusaineita voidaan tämän lisäksi käyttää vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 16 artiklan nojalla;
- e) mineraalityypilannoitteiden käyttö on kiellettyä;
- f) kaikilla käytetyillä kasvintuotantotekniikoilla on estettävä ympäristöä saastuttavat vaikutukset tai saatettava ne mahdollisimman vähiin;
- g) tuhoeläinten, tautien ja rikkakasvien aiheuttamaa vahinkoa on torjuttava ensisijaisesti luonnollisten vihollisten antamalla suojalla, laji- ja lajikevalinnalla, viljelykierrolla, viljelytekniikoilla ja termisillä prosesseilla;
- h) jos viljelmät ovat todistettavasti vaarassa, kasvinsuojeluaineita voidaan käyttää vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 16 artiklan nojalla;
- i) muiden tuotteiden kuin siementen ja kasvien lisäysaineiston tuotannossa ainoastaan luonnonmukaisesti tuotettujen siementen ja lisäysaineiston käyttö on sallittu. Emokasveja, joista siemenet ja kasvien lisäysaineisto saadaan, on tämän saavuttamiseksi ollut viljeltävä tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vähintään yhden sukupolven ajan tai, jos kyseessä ovat monivuotiset viljelmät, kahden kasvukauden ajan;
- j) kasvintuotannossa saa käyttää puhdistus- ja desinfiointiaineita vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 16 artiklan nojalla.

2. Luonnonalueilla, metsissä ja maanviljelyalueilla luontaisesti kasvavien luonnonvaraisten kasvien ja niiden osien keruuta pidetään luonnonmukaisena tuotantomenetelmänä, jos:

- a) kyseisiä alueita ei ole keruuta edeltävien vähintään kolmen vuoden aikana käsitelty muilla kuin sellaisilla tuotteilla, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 16 artiklan nojalla;
 - b) keruu ei vahingoita luonnollisen elinympäristön vakautta eikä lajien pysyvyyttä keruualueella.
3. Tähän artiklaan sisältyvien tuotantosääntöjen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

Merilevien tuotantosäännöt

1. Meressä luontaisesti kasvavien luonnonvaraisten merilevien ja niiden osien keruuta pidetään luonnonmukaisena tuotantomenetelmänä, jos:

- a) kasvialueiden ekologinen laatu on erinomainen yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY⁽¹⁾ määritellyin tavoin ja, sen täytäntöönpanoon asti, niiden laatu on simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/113/EY mukaisesti nimettyjen vesien mukainen⁽²⁾, eivätkä ne ole terveystarkkoehdot huomioon ottaen soveltumattomia. Siihen saakka, kun yksityiskohtaisempia sääntöjä otetaan käyttöön täytäntöönpanolainsäädännössä, luonnonvaraisia syötäviä merileviä ei saa kerätä alueilla, jotka eivät täytä ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004⁽³⁾ liitteessä II määriteltyjen A- tai B-luokan alueiden vaatimuksia;
- b) keruu ei vahingoita luonnollisen elinympäristön pitkän aikavälin vakautta eikä lajien pysyvyyttä keruualueella.

2. Jotta merilevien viljelyn voidaan katsoa olevan luonnonmukaista, sen on tapahduttava rannikkoalueilla, joiden ympäristölliset ja terveyteen liittyvät ominaispiirteet ovat vähintään 1 kohdassa esitettyjä ominaispiirteitä vastaavat. Lisäksi:

- a) kestäviä viljelykäytäntöjä on sovellettava kaikissa tuotantovaiheissa merilevän taimien keruusta sadonkorjuuseen;
- b) luonnonvaraisia merilevän taimia olisi kerättävä säännöllisesti sisällä kasvatetun kannan täydentämiseksi, jotta voidaan varmistaa laajan geenivarannon säilyminen;

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 14.

⁽³⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206, oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 83.

- c) lannoitteiden käyttö on kiellettyä muualla paitsi sisätilajärjestelmissä ja joka tapauksessa vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa tähän tarkoitukseen on sallittu 16 artiklan nojalla.

3. Tähän artiklaan sisältyvien tuotantosääntöjen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Kotieläintuotantoa koskevat säännöt

1. Luonnonmukaiseen kotieläintuotantoon sovelletaan 11 artiklassa säädettyjen maatilatuotantoa koskevien yleisten sääntöjen lisäksi seuraavia sääntöjä:

- a) eläinten alkuperä:
- i) luonnonmukaisesti kasvatettujen kotieläinten on oltava luonnonmukaista tuotantoa harjoittavalla tilalla syntyneitä ja kasvatettuja;
 - ii) tilalle voidaan erityisedellytyksin tuoda jalostustarkoituksiin muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä. Tällaiset eläimet ja niistä peräisin olevat tuotteet voidaan katsoa luonnonmukaisiksi 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua siirtymävaiheen jälkeen;
 - iii) tilalla siirtymävaiheen alkaessa olevat eläimet ja niistä peräisin olevat tuotteet voidaan katsoa luonnonmukaisiksi 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua siirtymävaiheen jälkeen;
- b) kotieläintuotannon käytännöt ja eläinsuojat:
- i) eläinten hoitajilla on oltava eläinten terveyttä ja hyvinvointitarpeita koskevat riittävät perustiedot ja -taidot;
 - ii) kotieläintuotannon käytäntöjen, kuten eläintiheyden, ja eläinsuojia koskevien edellytysten on oltava sellaiset, että eläinten kehitykselliset, fysiologiset ja etologiset tarpeet tulevat huomioon otetuiksi;
 - iii) kotieläimillä on oltava sääolojen ja maanpinnan tilan salliessa jatkuva pääsy ulkojaloittelualueelle, mieluiten laitumelle, paitsi jos yhteisön lainsäädännön perusteella määrätään ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun liittyviä rajoituksia ja velvoitteita;
 - iv) kotieläinten lukumäärän on oltava rajattu ylilaiduntamisen, maaperän kulumisen ja eroosion sekä eläinten tai lannan levittämisen aiheuttaman saastumisen saattamiseksi mahdollisimman vähäin;
 - v) luonnonmukaisesti kasvatetut kotieläimet on pidettävä erillään muista kotieläimistä. Luonnonmukaisesti kasvatettujen eläinten laiduntaminen yhteislaitumella ja muutoin kuin luonnonmukaisesti kasvatettujen

eläinten laiduntaminen luonnonmukaisella laitumella on kuitenkin sallittua tietyin rajoituksin;

- vi) kotieläinten pitäminen kytkettynä tai eristyksissä on kiellettyä; yksittäistä eläintä voidaan kuitenkin pitää kytkettynä tai eristyksissä rajoitetun ajan ja siltä osin kuin se on perusteltua turvallisuuteen, hyvinvointiin tai eläinlääkintään liittyvistä syistä;
- vii) kotieläinten kuljetuksen keston on oltava mahdollisimman lyhyt;
- viii) eläimille ei saa aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä, typistykset mukaan lukien, niiden koko elinaikana, mihin luetaan myös teurastushetki;
- ix) mehiläispesät on sijoitettava sellaisille alueille, joilla varmistetaan meden ja siitepölyn muodostuminen pääasiassa luonnonmukaisista viljelmistä tai tapauksen mukaan luonnonvaraisesta kasvustosta tai muusta kuin luonnonmukaisesti hoidetuista metsistä tai viljelmistä, joita käsitellään ainoastaan ympäristövaiikutukseltaan vähäisin menetelmin. Mehiläispesät on pidettävä riittävän etäällä lähteistä, jotka saattavat aiheuttaa mehiläishoidosta saatavien tuotteiden saastumista tai mehiläisten terveyden heikentymistä;
- x) mehiläispesien ja mehiläisten pidossa käytettävien materiaalien on oltava enimmäkseen luonnollisista materiaaleista tehtyjä;
- xi) mehiläisten tuhoaminen kennostoihin mehiläishoidon tuotteiden keräämisen yhteydessä on kiellettyä;

c) jalostus:

- i) lisääntymiseen käytetään luonnollisia menetelmiä. Keinosiemennys on kuitenkin sallittua;
- ii) hormonien tai vastaavien aineiden käyttö lisääntymisen säätelyä varten on kiellettyä, paitsi yksittäisen eläimen eläinlääkinnällisenä hoitomuotona;
- iii) muut keinotekoiset lisääntymismuodot, kuten kloonaukset ja alkion siirto, ovat kiellettyjä;
- iv) on valittava tarkoituksenmukaiset rodut. Rotujen valinnan on myös osaltaan estettävä eläinten kärsimystä ja vähennettävä typistystarvetta;

d) rehut:

- i) kotieläinten rehun on oltava pääasiassa peräisin tilalta, jolla eläimiä pidetään, tai saman alueen muilta luonnonmukaisilta tiloilta;
- ii) kotieläimiä on ruokittava eläimen ravitsemukselliset tarpeet sen eri kehitysvaiheissa täyttävällä luonnonmukaisesti tuotetulla rehulla. Osa annoksesta saa sisältää luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymässä olevilta tiloilta peräisin olevaa rehua;

iii) kotieläimillä on mehiläisiä lukuun ottamatta oltava jatkuva pääsy laitumelle tai niiden käytössä on jatkuvasti oltava karkearehua;

iv) muita kuin luonnonmukaisia kasviperäisiä rehuaineita, eläin- ja kivennäisperäisiä rehuaineita, rehun lisäaineita, eräitä eläinten ruokinnassa käytettyjä tuotteita ja valmistuksen apuaineita saa käyttää vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 16 artiklan nojalla;

v) kasvunestäjä- ja synteettisten aminohappojen käyttö on kiellettyä;

vi) vieroittamattomia nisäkkäitä on ruokittava luonnollisella, mielellään emän maidolla;

e) tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnälliset hoidot:

i) tautien ennaltaehkäisyn perustana ovat rotujen ja kantojen valinta, kotieläinten hoitokäytännöt, laadukas rehu, eläinten liikunta, asianmukainen eläintiheys sekä tarkoituksenmukaisessa hygieenisessä kunnossa pidettävät riittävät ja asianmukaiset eläinsuojat;

ii) tautien hoitoon on ryhdyttävä välittömästi eläimen kärsimyksen estämiseksi; kemiallisesti syntetisoituja eläinlääkkeitä, myös antibiootteja, voidaan käyttää tarvittaessa ja tiukoin edellytyksin, jos fyto-terapeuttisten, homeopaattisten ja muiden tuotteiden käyttö ei tule kyseeseen. Erityisesti on määriteltävä rajoituksia hoitokertojen ja varoaikojen osalta;

iii) immunologisten eläinlääkkeiden käyttö on sallittua;

iv) yhteisön lainsäädännön nojalla määrätyt hoidot ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi ovat sallittuja;

f) eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden puhdistuksessa ja desinfiomisessa saa käyttää siihen tarkoitettuja tuotteita vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 16 artiklan nojalla.

2. Tähän artiklaan sisältyvien tuotantosääntöjen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä ja edellytyksistä päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

Vesiviljelyeläimiä koskevat tuotantosäännöt

1. Vesiviljelyeläinten tuotantoon sovelletaan 11 artiklassa säädettyjen maatilatuotantoa koskevien yleisten sääntöjen lisäksi seuraavia sääntöjä:

a) vesiviljelyeläinten alkuperä:

i) luonnonmukaisen vesiviljelyn on perustuttava luonnonmukaisista emokannoista ja luonnonmukaisilta viljelylaitoksilta peräisin olevan poikaskannan kasvatamiseen;

ii) jos luonnonmukaisista emokannoista ja luonnonmukaisilta viljelylaitoksilta peräisin olevaa poikaskantaa ei ole saatavissa, viljelylaitokselle voidaan erityisedellytyksin tuoda muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja vesiviljelyeläimiä;

b) vesiviljelyn käytännöt:

i) eläinten hoitajilla on oltava eläinten terveyttä ja hyvinvointitarpeita koskevat riittävät perustiedot ja -taidot;

ii) vesiviljelyn käytäntöjen, kuten ruokinnan, laitosten suunnittelun, eläintiheyden ja veden laadun, on oltava sellaiset, että vesiviljelyeläinten kehitykselliset, fysiologiset ja käyttäytymistarpeet tulevat huomioon otetuiksi;

iii) vesiviljelyn käytäntöjen on oltava sellaiset, että viljelylaitoksen kielteinen vaikutus ympäristöön, mukaan lukien viljeltyjen kantojen pakeneminen, on mahdollisimman vähäistä;

iv) luonnonmukaisesti viljeltyt kannat on pidettävä erillään muista vesiviljelyeläimistä;

v) eläinten hyvinvointi ei saa vaarantua kuljetuksen aikana;

vi) eläimille ei saa aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä edes lopetushetkellä;

c) jalostus:

i) polyploidian keinotekoinen aiheuttaminen, keinotekoinen hybridisaatio, kloonaukset ja samaa sukupuolta olevien kantojen viljely, käsin toteutettua lajittelua lukuun ottamatta, ovat kiellettyjä;

ii) on valittava tarkoituksenmukaiset kannat;

iii) on vahvistettava emokantojen hoitoa, jalostusta ja poikasten tuotantoa koskevat lajikohtaiset edellytykset;

d) kalojen ja äyriäisten rehut:

i) vesiviljelyeläimiä on ruokittava eläimen ravitsemukselliset tarpeet sen eri kehitysvaiheissa täyttävällä rehulla;

ii) rehun kasviperäisen osuuden on oltava peräisin luonnonmukaisesta tuotannosta ja vesieläimistä johdetun rehun osuuden on oltava peräisin kalavarojen kestävästä hyödyntämisestä;

iii) muita kuin luonnonmukaisia kasviperäisiä rehui-
neita, eläin- ja kivennäisperäisiä rehui-
lisäaineita, eräitä eläinten ruokinnassa käytettyjä
tuotteita ja valmistuksen apuaineita saa käyttää vain,
jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on
sallittu 16 artiklan nojalla;

iv) kasvunestojen ja synteettisten aminohappojen
käyttö on kiellettyä;

e) simpukat ja muut lajit, jotka eivät ole ihmisen ruokkimia
vaan jotka käyttävät ravinnokseen luonnon planktonia:

i) näiden siivilöimällä ravintonsa ottavien eläinten on
täytettävä kaikki ravitsemukselliset tarpeensa luon-
nosta, lukuun ottamatta hautomoissa ja kasvatus-
paikoissa kasvatettavia nuoria eläimiä;

ii) ne on kasvatettava vedessä, joka täyttää asetuksen (EY)
N:o 854/2004 liitteessä II määriteltyjen A- tai B-
luokan alueiden vaatimukset;

iii) kasvualueiden ekologisen laadun on oltava erinomainen
direktiivissä 2000/60/EY määritellyllä tavalla ja,
sen täytäntöönpanoon asti, niiden laadun on oltava
direktiivin 2006/113/EY nojalla määriteltyjen nimet-
tyjen vesien mukainen;

f) tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnälliset hoidot:

i) tautien ennaltaehkäisyn perustana ovat kantojen
pitäminen mahdollisimman hyvissä olosuhteissa siten,
että laitoksen sijainti on valittu oikein, viljelylaitokset
ovat mahdollisimman hyvin suunniteltuja, sovelletaan
hyviä kasvatus- ja hoitokäytäntöjä, joihin kuuluu
tilojen säännöllinen puhdistus ja desinfiointi, käytetään
laadukasta rehua sekä sovelletaan asianmukaista
eläintiheyttä ja rotujen ja kantojen valintaa;

ii) tautien hoitoon on ryhdyttävä välittömästi eläimen
kärsimyksen estämiseksi; kemiallisesti syntetisoituja
eläinlääkkeitä, myös antibiootteja, voidaan käyttää
tarvittaessa ja tiukoin edellytyksin, jos fytoterapeuttis-
ten, homeopaattisten ja muiden tuotteiden käyttö ei
tule kyseeseen. Erityisesti on määriteltävä rajoituksia
hoitokertojen ja varoikojen osalta;

iii) immunologisten eläinlääkkeiden käyttö on sallittua;

iv) yhteisön lainsäädännön nojalla määrätty hoidot
ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi ovat
sallittuja;

g) Lampien, verkkokassien, rakennusten ja laitteiden puhdis-
tuksessa ja desinfioinnissa saa käyttää siihen tarkoitettuja
tuotteita vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa
tuotannossa on sallittu 16 artiklan nojalla.

2. Tähän artiklaan sisältyvien tuotantosääntöjen täytäntöönpa-
nemiseksi tarvittavista toimenpiteistä ja edellytyksistä päätetään
37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

**Maataloudessa käytetyt tuotteet ja aineet sekä niiden
sallimisperusteet**

1. Komissio sallii 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menette-
lyä noudattaen luonnonmukaisessa tuotannossa käytettäviksi
tuotteet ja aineet, jotka sisällytetään rajoitettuun luetteloon
tuotteista ja aineista, joita voidaan käyttää luonnonmukaisessa
tuotannossa seuraaviin tarkoituksiin:

a) kasvinsuojeluaineina;

b) lannoitteina ja maanparannusaineina;

c) muina kuin luonnonmukaisina kasviperäisinä rehui-
neita, eläin- ja kivennäisperäiset rehui-
lisäaineet sekä tietyt eläinten
ruokinnassa käytetyt aineet;

d) rehun lisäaineina ja valmistuksen apuaineina;

e) eläintuotannossa käytettävien lampien, verkkokassien,
rakennusten ja laitteiden puhdistus- ja desinfiointiaineina;

f) kasvintuotannossa käytettävien rakennusten ja laitteiden,
maatilan varastotilat mukaan luettuina, puhdistus- ja
desinfiointiaineina.

Rajoitettuun luetteloon sisältyviä tuotteita ja aineita saa käyttää
vain, jos vastaava käyttö on sallittu asianomaisten jäsenvaltioiden
yleisessä maataloudessa asiaankuuluvien yhteisön säännösten tai
yhteisön lainsäädännön mukaisten kansallisten säännösten
mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden
salliminen edellyttää, että ne ovat II osastossa säädettyjen
tavoitteiden ja periaatteiden mukaiset sekä seuraavien kokonai-
suutena arvioitavien yleisten ja erityisten perusteiden mukaiset:

a) niiden käyttö on välttämätöntä jatkuvan tuotannon
kannalta ja olennaista sen aiotun käyttötarkoituksen
kannalta;

- b) kaikkien tuotteiden ja aineiden on oltava kasvi-, eläin-, mikrobi- tai kivennäisperäisiä, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina tai jos vaihtoehtoja ei ole saatavilla;
- c) edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta sovelletaan seuraavia perusteita:
- i) niiden käyttö on erityisen tärkeää sellaisen haitallisen organismin tai erityisen taudin torjumiseksi, jota varten ei ole saatavissa muita biologisia, fysikaalisia tai jalostuksellisia vaihtoehtoja tai viljelykäytäntöjä tai muita tehokkaita hoitokäytäntöjä;
 - ii) jos tuotteet eivät ole kasvi-, eläin-, mikrobi- tai kivennäisperäisiä eivätkä ne ole luonnollisessa muodossaan, ne voidaan sallia vain, jos niiden käyttöolosuhteet ovat sellaiset, että ne eivät joudu suoraan yhteyteen syötävien kasvinosien kanssa;
- d) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta niiden käyttö on erityisen tärkeää maaperän saattamiseksi viljavaksi tai sen viljavuuden säilyttämiseksi tai viljelykasvien erityisten ravintotarpeiden täyttämiseksi tai erityisiin maanparannukseen liittyviin tarkoituksiin;
- e) edellä 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta sovelletaan seuraavia perusteita:
- i) ne ovat välttämättömiä eläinten terveyden, eläinten hyvinvoinnin ja elinvoimaisuuden säilyttämiseksi ja ne täydentävät asianomaisen lajin fysiologiset ja käyttäytymistarpeet täyttävää sopivaa ravintoa, tai jos ilman niitä ei olisi mahdollista tuottaa tai säilyttää tällaista rehua;
 - ii) kivennäisperäiset rehut, hivenaineet, vitamiinit tai vitamiinien esiasteet ovat luonnollista alkuperää. Jos näitä aineita ei ole saatavissa, voidaan luonnonmukaisessa tuotannossa sallia kemiallisesti tarkkaan määriteltujen vastaavien aineiden käyttö.
3. a) Komissio voi 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa edellytykset ja rajoitukset, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käytön kohteena olevia maataloustuotteita, käyttömenetelmää, annostusta, käytön aikarajoituksia ja maataloustuotteiden kanssa koskevuksissa oloa, sekä tarvittaessa päättää näiden tuotteiden ja aineiden poistamisesta.
- b) Jos jäsenvaltio arvioi, että jokin tuote tai aine olisi lisättävä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tai poistettava siitä tai että a alakohdassa mainittuja käytön edellytyksiä olisi muutettava, jäsenvaltion on varmistettava, että asiakirja-aineisto, jossa esitetään lisäyksen, poiston tai muutosten perustelut, toimitetaan virallisesti jäsenvaltioille ja komissiolle.
- Muutoksia tai poistamista koskevat pyynnöt ja niiden johdosta tehdyt päätökset on julkaistava.
- c) Tuotteita ja aineita, joita on käytetty tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia vastaaviin tarkoituksiin ennen tämän asetuksen antamista, voidaan edelleen käyttää sen antamisen jälkeen. Komissio voi joka tapauksessa poistaa tällaiset tuotteet tai aineet 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
4. Jäsenvaltiot voivat säännellä alueellaan tuotteiden ja aineiden käyttöä luonnonmukaisessa tuotannossa muihin kuin 1 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin edellyttäen, että niiden käyttö on II osastossa säädettyjen tavoitteiden ja periaatteiden sekä 2 kohdassa säädettyjen yleisten ja erityisten perusteiden mukaista ja että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista kansallisista säännöistä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.
5. Muiden kuin 1 ja 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden ja aineiden käyttö on sallittua luonnonmukaisessa maataloudessa, jollei II osastossa säädettyistä tavoitteista ja periaatteista sekä tämän artiklan yleisistä perusteista muuta johdu.

17 artikla

Siirtyminen luonnonmukaiseen maatalouteen

1. Seuraavia sääntöjä sovelletaan tiloihin, joilla aloitetaan luonnonmukaisen tuotannon harjoittaminen:
- a) siirtymävaihe alkaa aikaisintaan, kun toimija on ilmoittanut toiminnastaan toimivaltaisille viranomaisille ja saattanut maatilansa valvontajärjestelmän tarkastettavaksi 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - b) siirtymävaiheen aikana sovelletaan kaikkia tässä asetuksessa annettuja sääntöjä;
 - c) kullekin eri tyyppiselle kasvin- tai eläintuotannolle määritetään siirtymävaiheet;
 - d) jos osassa maatilaa tai yksikköä harjoitetaan luonnonmukaisesta tuotantoa ja osa on siirtymässä luonnonmukaiseen tuotantoon, tuottajan on pidettävä luonnonmukaisesti tuotetut tuotteet ja siirtymävaiheessa olevat tuotteet erillään ja eläimet erillään tai helposti erotettavissa sekä pidettävä asianmukaisesti kirjaa erillään pidon osoittamiseksi;
 - e) edellä tarkoitettun siirtymävaiheen määrittelemiseksi voidaan ottaa huomioon siirtymävaiheen alkamista välittömästi edeltävä ajanjakso edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät;
 - f) edellä olevassa c alakohdassa tarkoitettun siirtymävaiheen aikana tuotettuja eläimiä ja eläintuotteita ei saa pitää kaupan siten, että niissä on 23 ja 24 artiklassa tarkoitettuja mainintoja, joita käytetään tuotteiden merkinnöissä ja mainonnassa.

2. Tähän artiklaan sisältyvien sääntöjen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ja edellytykset, erityisesti 1 kohdan c–f alakohdassa tarkoitetut ajanjaksot, määritetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 LUKU

Rehujen valmistus

18 artikla

Rehujen valmistuksen yleiset tuotantosäännöt

1. Luonnonmukaisten rehujen valmistus on pidettävä ajallisesti tai paikallisesti erillään muusta kuin luonnonmukaisten rehujen valmistuksesta.

2. Luonnonmukaista rehuuotetta valmistettaessa luonnonmukaiseen rehuaineeseen tai siirtymävaiheen tuotannosta peräisin olevaan rehuaineeseen ei saa yhdistää muutoin kuin luonnonmukaisesti tuotettua samaa rehuainesta.

3. Mitään luonnonmukaisessa tuotannossa käytettyä tai jalostettua rehuainesta ei ole saanut missään vaiheessa jalostaa kemiallisesti syntetisoitujen liuottimien avulla.

4. Sellaisten aineiden ja tekniikoiden käyttö, joilla luonnonmukaisesti tuotettujen rehujen jalostuksessa ja varastoinnissa menetetyt ominaisuudet palautetaan tai tuotteiden huolimattoman käsittelyn tulokset korjataan tai annetaan muutoin harhaanjohtava käsitys tuotteiden todellisesta luonteesta, on kiellettyä.

5. Tähän artiklaan sisältyvien tuotantosääntöjen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä ja edellytyksistä päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4 LUKU

Jalostettujen elintarvikkeiden tuotanto

19 artikla

Jalostettujen elintarvikkeiden yleiset tuotantosäännöt

1. Luonnonmukaisesti tuotettujen jalostettujen elintarvikkeiden valmistus on pidettävä ajallisesti tai paikallisesti erillään muista kuin luonnonmukaisesti tuotetuista elintarvikkeista.

2. Luonnonmukaisesti tuotettujen jalostettujen elintarvikkeiden koostumukseen sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- tuotteen on oltava tuotettu pääosin maatalousperäisistä ainesosista; määritettäessä sitä, onko tuote tuotettu pääosin maatalousperäisistä ainesosista, lisättyä vettä ja keittosuolaa ei oteta huomioon;
- lisäaineita, valmistuksen apuaineita, aromiaineita, vettä, suolaa, mikro-organismi- ja entsyymivalmisteita, kivennäisaineita, hivenaineita, vitamiineja sekä erityisravinnoksi tarkoitetuissa elintarvikkeissa olevia aminohappoja ja muita mikroravintoaineita saa käyttää vain, jos niiden käyttö

luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 21 artiklan mukaisesti;

- muita kuin luonnonmukaisia maatalousperäisiä ainesosia saa käyttää vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 21 artiklan mukaisesti tai jos jäsenvaltio on tilapäisesti antanut siihen luvan;
- elintarvikkeessa ei saa olla luonnonmukaisesti tuotettua ainesosaa yhdessä muun kuin luonnonmukaisen tai siirtymävaiheen tuotannosta peräisin olevan saman ainesosan kanssa;
- siirtymävaiheen tuotannosta peräisin olevista kasveista tuotetut elintarvikkeet saavat sisältää vain yhden maataloudesta peräisin olevan kasviperäisen ainesosan.

3. Sellaisten aineiden ja tekniikoiden käyttö, joilla luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden jalostuksessa ja varastoinnissa menetetyt ominaisuudet palautetaan tai tuotteiden huolimattoman käsittelyn tulokset korjataan tai annetaan muutoin harhaanjohtava käsitys tuotteiden todellisesta luonteesta, on kiellettyä.

Tähän artiklaan sisältyvien tuotantoa, erityisesti jalostusmenetelmiä, koskevien sääntöjen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä ja 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun, jäsenvaltion antaman tilapäisen luvan ehdoista päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

20 artikla

Luonnonmukaisen hiivan yleiset tuotantosäännöt

1. Luonnonmukaisen hiivan tuotannossa saa käyttää vain luonnonmukaisesti tuotettuja kasvualustoja. Muita tuotteita ja aineita saa käyttää vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 21 artiklan mukaisesti.

2. Luonnonmukaisessa elintarvikkeessa tai rehussa ei saa olla luonnonmukaista hiivaa yhdessä muun kuin luonnonmukaisen hiivan kanssa.

3. Yksityiskohtaiset tuotantosäännöt voidaan antaa 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

21 artikla

Eräiden tuotteiden ja aineiden käyttöä jalostuksessa koskevat vaatimukset

1. Tuotteiden ja aineiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa ja niiden sisällyttäminen 19 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuun tuotteiden ja aineiden rajoitettuun luetteloon voidaan sallia edellyttäen, että ne ovat II osastossa säädettyjen tavoitteiden ja periaatteiden sekä seuraavien kokonaisuutena arvioitavien vaatimusten mukaiset:

- tämän luvun mukaisesti sallittuja vaihtoehtoja ei ole saatavilla;

- ii) ilman niiden käyttöä olisi mahdotonta tuottaa tai säilyttää elintarviketta tai täyttää yhteisön lainsäädännön perusteella säädettyjä tiettyjä ravitsemuksellisia vaatimuksia.

Lisäksi 19 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita ja aineita tavataan luonnossa ja ne ovat saaneet läpikäydä vain mekaanisia, fysikaalisia tai biologisia prosesseja taikka entsyymaattisia tai mikrobikäsittelyjä, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole markkinoilla saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina.

2. Komissio päättää 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tuotteiden ja aineiden sallimisesta ja niiden sisällyttämisestä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rajoitettuun luetteloon ja asettaa niiden käyttöä sekä tarvittaessa tuotteiden luettelosta poistamista koskevat erityisedellytykset ja -rajoitukset.

Jos jäsenvaltio katsoo, että tuote tai aine olisi lisättävä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tai poistettava siitä tai että tässä kohdassa mainittuja käyttöä koskevia edellytyksiä olisi muutettava, jäsenvaltion on varmistettava, että komissiolle ja jäsenvaltioille lähetetään virallisesti asiakirjat, joissa sisällyttämisen, poistamisen tai muuttamisen syyt perustellaan.

Muutoksia tai poistamista koskevat pyynnöt ja niiden johdosta tehdyt päätökset on julkaistava.

Tuotteita ja aineita, joita on käytetty ennen tämän asetuksen antamista ja jotka kuuluvat 19 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan soveltamisalaan, voidaan edelleen käyttää asetuksen antamisen jälkeen. Komissio voi joka tapauksessa poistaa nämä tuotteet tai aineet 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5 LUKU

Joustavuus

22 artikla

Poikkeukselliset tuotantosäännöt

1. Komissio voi 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä ja II osastossa vahvistettuja tavoitteita ja periaatteita noudattaen säätää poikkeuksien myöntämisestä 1–4 luvussa säädettyihin tuotantosääntöihin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia on myönnettävä mahdollisimman vähän ja tarvittaessa kestoaltaan rajoitettuina, ja niiden myöntäminen on sallittua ainoastaan, jos:

- poikkeukset ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että luonnonmukainen tuotanto voidaan käynnistää tai sitä voidaan jatkaa tiloilla, joihin kohdistuu ilmastollisia, maantieteellisiä tai rakenteellisia rajoitteita;
- poikkeukset ovat tarpeen rehun, siementen, kasvien lisäysaineiston, elävien eläinten ja muiden tuotantopanosten saatavuuden varmistamiseksi silloin, kun näitä tuotantopanoksia ei ole luonnonmukaisesti tuotettuina markkinoilla;

- poikkeukset ovat tarpeen maatalousperäisten ainesosien saatavuuden varmistamiseksi silloin, kun niitä ei ole luonnonmukaisesti tuotettuina markkinoilla;

- poikkeukset ovat tarpeen luonnonmukaisten kotieläinten hoitoon liittyvien erityisongelmien ratkaisemiseksi;

- poikkeukset ovat tarpeen 19 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten tuotteiden ja aineiden käyttämiseksi jalostuksessa, jotta varmistetaan vakiintuneiden elintarvikkeiden tuotanto luonnonmukaisina;

- väliaikaiset toimenpiteet ovat tarpeen, jotta luonnonmukainen tuotanto voi jatkua tai alkaa uudelleen hätätilanteiden jälkeen;

- on välttämätöntä käyttää 19 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainittuja elintarvikkeiden lisäaineita ja muita aineita tai 16 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainittuja rehujen lisäaineita ja muita aineita, eikä markkinoilla ole saatavissa tällaisia aineita, muutoin kuin muuntogeenisistä organismeista tuotettuina tai niiden tuottamina;

- 19 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainittujen elintarvikkeiden lisäaineiden ja muiden aineiden tai 16 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainittujen rehujen lisäaineiden käyttöä edellytetään yhteisön oikeuden tai kansallisen lainsäädännön nojalla.

3. Komissio voi 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen säätää erityisedellytyksistä 1 kohdan mukaisten poikkeusten soveltamiselle.

IV OSASTO

MERKINNÄT

23 artikla

Luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmausten käyttö

1. Tässä asetuksessa tuotteessa katsotaan olevan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia ilmauksia, jos pakkausmerkinnöissä, mainonnassa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta, sen ainesosia tai rehuaineita kuvaillaan ilmauksilla, joilla ostajan annetaan ymmärtää, että tuote, sen ainesosat tai rehuaineet on tuotettu tässä asetuksessa annettujen sääntöjen mukaisesti. Erityisesti liitteessä lueteltuja ilmauksia sekä niiden johdoksia tai lyhenteitä, kuten "bio" tai "eko", saa käyttää yksin tai yhdistettyinä kaikkialla yhteisössä ja millä tahansa yhteisön kielellä sellaisen tuotteen pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa, joka täyttää tässä asetuksessa säädetyt tai tämän asetuksen nojalla asetetut vaatimukset.

Elävien tai jalostamattomien maataloustuotteiden pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa saa käyttää ilmauksia, jotka viittaavat luonnonmukaiseen tuotantotapaan ainoastaan, jos tämän lisäksi myös kaikki kyseisen tuotteen ainesosat on tuotettu tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia ei saa käyttää missään osassa yhteisöä millään yhteisön kielellä sellaisen tuotteen merkitsemiseen, mainostamiseen tai kaupallisten asiakirjojen yhteydessä, joka ei vastaa tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, paitsi jos niitä ei käytetä elintarvikkeessa tai rehussa olevista maataloustuotteista tai niillä ei selvästikään ole yhteyttä luonnonmukaiseen tuotantoon.

Lisäksi merkinnöissä ja mainonnassa ei saa käyttää ilmauksia, tavaramerkeissä käytetyt ilmaukset mukaan luettuina, eikä harjoittaa käytäntöjä, jotka voivat johtaa kuluttajaa tai käyttäjää harhaan antamalla ymmärtää, että tuote tai sen ainesosat vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia ei saa käyttää tuotteesta, jonka merkinnässä tai jota koskevassa mainoksessa on yhteisön säännösten mukaisesti mainittava, että se sisältää muuntogeenisiä organismeja, koostuu muuntogeenisistä organismeista tai on tuotettu muuntogeenisistä organismeista.

4. Jalostettujen elintarvikkeiden osalta 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia voidaan käyttää:

- a) myyntinimityksessä edellyttäen, että:
 - i) jalostettu elintarvike on 19 artiklan mukainen;
 - ii) vähintään 95 prosenttia sen maatalousperäisten ainesosien painosta on luonnonmukaisesti tuotettua;
- b) vain ainesosaluettelossa edellyttäen, että elintarvike on 19 artiklan 1 kohdan sekä 19 artiklan 2 kohdan a, b ja d alakohdan mukainen;
- c) ainesosaluettelossa ja samassa visuaalisessa kentässä kuin myyntinimitys edellyttäen, että:
 - i) pääasiallisena ainesosana on metsästyksestä tai kalastuksesta saatu tuote;
 - ii) elintarvike sisältää muita maatalousperäisiä ainesosia, jotka ovat kaikki luonnonmukaisia;
 - iii) elintarvike on 19 artiklan 1 kohdan sekä 19 artiklan 2 kohdan a, b ja d alakohdan mukainen.

Ainesosaluettelossa on ilmoitettava, mitkä ainesosat ovat luonnonmukaisia.

Jos sovelletaan tämän kohdan b ja c alakohtaa, viittaukset luonnonmukaiseen tuotantomenetelmään saadaan esittää ainoastaan suhteessa luonnonmukaisesti tuotettuihin ainesosiin, ja ainesosaluettelossa on ilmoitettava luonnonmukaisesti tuotettujen ainesosien kokonaisprosenttiosuus maatalousperäisten ainesosien kokonaismäärästä.

Edellisessä alakohdassa tarkoitettu maininta, jossa ilmoitetaan luonnonmukaisesti tuotettujen ainesosien prosenttiosuus, ei saa erota väritään, kooltaan eikä kirjasintyypiltään muista ainesosaluettelon maininnoista.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tätä artiklaa noudatetaan.

6. Komissio voi 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen muuttaa liitteessä olevaa ilmausluetteloa.

24 artikla

Pakolliset maininnat

- 1. Käytettäessä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia
 - a) pakkausmerkinnöissä on oltava myös 27 artiklan 10 kohdassa tarkoitettu sen tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen;
 - b) myös valmiiksi pakatuissa elintarvikkeissa on oltava 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisön tunnus;
 - c) jos käytetään yhteisön tunnusta, sen kanssa samassa visuaalisessa kentässä on mainittava, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu, seuraavasti:
 - "tuotettu EU:ssa", jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu Euroopan unionin alueella;
 - "tuotettu EU:n ulkopuolella", jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu kolmansissa maissa;
 - "tuotettu EU:ssa ja EU:n ulkopuolella", jos osa maatalousperäisistä raaka-aineista on tuotettu yhteisössä ja osa kolmannessa maassa.

Edellä oleva maininta "EU:ssa" tai "EU:n ulkopuolella" voidaan korvata tai sitä voidaan täydentää maan nimellä, jos kaikki tuotteeseen sisältyvät maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu kyseisessä maassa.

Edellä oleva maininnan "EU:ssa" tai "EU:n ulkopuolella" osalta määrältään vähäiset ainesosat voidaan jättää ottamatta huomioon edellyttäen, että näiden huomioon ottamatta jätettävien ainesosien kokonaismäärä maatalousperäisten raaka-aineiden kokonaismäärästä on enintään kaksi prosenttia.

Edellä oleva maininta "EU:ssa" tai "EU:n ulkopuolella" ei saa olla väritään, kooltaan eikä kirjasintyypiltään huomiota herättävämpi kuin tuotteen myyntinimitys.

Jäljempänä 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun yhteisön tunnuksen ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun maininnan käyttö on valinnaista kolmansista maista tuotujen tuotteiden osalta. Jos 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisön tunnus esiintyy merkinnöissä, niihin on kuitenkin lisättävä myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu maininta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut maininnat on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla ja luettavalla sekä pysyvällä tavalla.

3. Komissio määrittelee 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen mainintojen esittämistapaan, rakenteeseen ja kokoon sovellettavat erityisedellytykset 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

25 artikla

Luonnonmukaisen tuotannon tunnukset

1. Yhteisön luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

Yhteisön tunnusta ei saa käyttää siirtymävaiheen tuotannosta peräisin olevissa tuotteissa eikä 23 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa elintarvikkeissa.

2. Kansallisia ja yksityisiä tunnuksia saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

3. Komissio määrittelee yhteisön tunnuksen ulkonäköä, koostumusta, kokoa ja muotoilua koskevat erityiset perusteet 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

26 artikla

Merkintöjä koskevat erityisvaatimukset

Komissio vahvistaa 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen merkintöjä ja koostumusta koskevat erityisvaatimukset, joita sovelletaan:

- a) luonnonmukaisesti tuotettuihin rehuihin;
- b) luonnonmukaiseen tuotantoon johtavan siirtymävaiheen kasviperäisiin tuotteisiin;
- c) kasvien lisäysaineistoon ja siemeniin.

V OSASTO

VALVONTA

27 artikla

Valvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön valvontajärjestelmä ja nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen vastaan tarkastuksista, jotka liittyvät tässä asetuksessa vahvistettuihin asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisiin velvoitteisiin.

2. Tämän asetuksen nojalla perustettuun valvontajärjestelmään on kuuluttava asetuksessa (EY) N:o 882/2004 säädettyjen edellytysten lisäksi vähintään sellaisten varo- ja tarkastustoimenpiteiden soveltaminen, jotka komissio vahvistaa 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Tämän asetuksen osalta tarkastusten luonne ja tiheys on ratkaistava arvioimalla, millainen riski on olemassa, että toimitaan vastoin tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia ja rikotaan niitä. Joka tapauksessa vaatimustenmukaisuus on varmistettava vähintään kerran vuodessa kaikkien toimijoiden osalta, lukuun ottamatta tukkukauppiaita, jotka käsittelevät vain valmiiksi pakattuja tuotteita, ja 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimijoita, jotka myyvät tuotteita suoraan loppukuluttajalle tai -käyttäjälle.

4. Toimivaltainen viranomainen voi

a) siirtää tarkastustoimivaltansa yhdelle tai useammalle tarkastusviranomaiselle. Tarkastusviranomaisten on annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta, ja niillä on oltava käytössään pätevä henkilöstö ja voimavarat, joita niiden tehtävien hoito edellyttää;

b) siirtää tarkastustehtäviä yhdelle tai useammalle tarkastuslaitokselle. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, jotka vastaavat tällaisten laitosten hyväksynnästä ja valvonnasta.

5. Toimivaltainen viranomainen voi siirtää tarkastustehtäviä tietyille tarkastuslaitokselle vain, jos asetuksen (EY) 882/2004 5 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja erityisesti jos:

a) tehtävät, jotka tarkastuslaitos voi suorittaa, sekä edellytykset, joilla se voi ne suorittaa, on kuvattu täsmällisesti;

b) on osoitettu, että tarkastuslaitoksella

i) on asiantuntemus, välineet ja infrastruktuuri, joita sille siirrettyjen tehtävien hoito vaatii;

ii) on riittävästi pätevää ja kokenutta henkilöstöä; ja

iii) se on puolueeton eikä sillä ole eturistiriitoja sille siirrettyjen tehtävien suorittamisen osalta;

c) tarkastuslaitos on akkreditoitu eurooppalaisen standardin EN 45011 tai ISO Guide 65:n (Tuotteita sertifiioivat elimet. Yleiset vaatimukset) mukaisesti, sellaisina kuin ne ovat Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa viimeksi julkaisutina, ja on toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä;

d) tarkastuslaitos ilmoittaa tarkastustoimiensa tulokset toimivaltaiselle viranomaiselle säännöllisesti ja aina kun toimivaltainen viranomainen sitä pyytää. Jos tarkastusten tulokset osoittavat säännösten noudattamatta jättämisen tai viittaavat sen todennäköisyyteen, tarkastuslaitoksen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle;

e) huolehditaan tehokkaasta yhteensovittamisesta toimivallan siirtäneen viranomaisen ja tarkastuslaitoksen välillä.

6. Edellä 5 kohdassa olevien säännösten lisäksi toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon seuraavat arviointiperusteet hyväksyessään tarkastuslaitosta:

- a) vakiotarkastusmenettely, jota on tarkoitus noudattaa, ja johon sisältyy niiden tarkastus- ja varotoimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus, jotka laitos aikoo määrätä valvonnassaan oleville toimijoille;
- b) toimenpiteet, joita tarkastuslaitos aikoo soveltaa sääntöjen vastaisuuksien ja/tai säännösten rikkomisen tapauksessa.

7. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa siirtää tarkastuslaitoksille seuraavia tehtäviä:

- a) muiden tarkastuslaitosten valvonta ja tarkastus;
- b) edellä 22 artiklassa tarkoitettu toimivalta myöntää poikkeuksia, jollei tästä ole erikseen säädetty komission 22 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistamissa erityisissä edellytyksissä.

8. Asetuksen (EY) 882/2004 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarkastuslaitoksille tarkastustehtäviä siirtävien toimivaltaisten viranomaisten on järjestettävä tarvittaessa tarkastuslaitosten toiminnan tarkastuksia. Jos toiminnan tarkastuksen tuloksena ilmenee, että nämä laitokset eivät kykene hoitamaan niille siirrettyjä tehtäviä asianmukaisesti, toimivallan siirtänyt viranomainen voi peruuttaa tehtävien siirron. Sen on peruutettava tehtävät viipymättä, jollei tarkastuslaitos korjaa tilannetta asianmukaisesti ja pikaisesti.

9. Edellä 8 kohdassa olevien säännösten lisäksi toimivaltaisen viranomaisen on

- a) varmistettava, että tarkastuslaitoksen suorittamat tarkastukset ovat objektiivisia ja riippumattomia;
- b) varmistettava, että tarkastustoimet ovat tehokkaita;
- c) pantava merkille todetut sääntöjenvastaisuudet tai säännösten rikkominen ja sovelletut korjaavat toimenpiteet;
- d) peruutettava sellaisen tarkastuslaitoksen hyväksyntä, joka ei täytä a ja b alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia tai ei enää täytä 5 tai 6 kohdassa mainittuja arviointiperusteita taikka ei täytä 11, 12 ja 14 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

10. Jäsenvaltioiden on annettava tunnusnumero kullekin 4 kohdassa tarkoitettulle tarkastustehtäviä suorittavalle tarkastusviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle.

11. Tarkastusviranomaisten ja tarkastuslaitosten on sallittava toimivaltaisten viranomaisten pääsy toimistoihinsa ja tiloihinsa sekä annettava kaikki tieto ja apu, jota toimivaltaiset viranomaiset pitävät tarpeellisenä tästä asetuksesta niille johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi.

12. Tarkastusviranomaisten ja tarkastuslaitosten on varmistettava, että niiden valvonnassa oleviin toimijoihin sovelletaan vähintään 2 kohdassa tarkoitettuja varo- ja tarkastustoimenpiteitä.

13. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perustetun valvontajärjestelmän avulla on asetuksen (EY) N:o 178/2002 18 artiklan mukaisesti mahdollista jäljittää jokainen tuote kaikissa tuotanto-, valmistus- ja jakeluvaiheissa, erityisesti jotta kuluttajille annetaan takeet siitä, että luonnonmukaiset tuotteet on tuotettu tässä asetuksessa esitettyjen vaatimusten mukaan.

14. Tarkastusviranomaisten ja tarkastuslaitosten on viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä toimitettava toimivaltaisille viranomaisille luettelo edellisen vuoden joulukuun 31 päivään mennessä tarkastamistaan toimijoista. Yhteenveto edellisenä vuonna toteutetuista tarkastustoimista on toimitettava joka vuosi 31 päivään maaliskuuta mennessä.

28 artikla

Valvontajärjestelmään kuuluminen

1. Toimijan, joka tuottaa, valmistaa, varastoi tai tuo kolmannesta maasta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita tai joka saattaa kyseisiä tuotteita markkinoille, on ennen tuotteiden saattamista markkinoille luonnonmukaisesti tuotettuina tai luonnonmukaiseen tuotantoon johtavassa siirtymävaiheessa tuotettuina:

- a) ilmoitettava toiminnastaan sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa toiminta tapahtuu;
- b) liitettävä yrityksensä 27 artiklassa tarkoitettuun valvontajärjestelmään.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös viejiin, jotka vievät tässä asetuksessa säädettyjen tuotantosääntöjen mukaan tuotettuja tuotteita.

Jos toimija antaa jonkin toimintansa kolmannen osapuolen tehtäväksi, häntä koskevat kuitenkin a ja b alakohdassa tarkoitettavat vaatimukset, ja alihankintoina teetettyihin toimiin sovelletaan valvontajärjestelmää.

2. Jäsenvaltio voi päättää, ettei tätä artiklaa sovelleta toimijoihin, jotka myyvät tuotteita suoraan loppukuluttajalle tai -käyttäjälle, edellyttäen, että ne eivät tuota, valmista eivätkä varastoi muuten kuin myyntipisteen yhteydessä, eivät tuo kyseisiä tuotteita kolmannesta maasta eivätkä myöskään ole antaneet tällaisia toimia kolmannen osapuolen tehtäväksi.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen tai hyväksyttävä laitos tällaisten ilmoitusten vastaanottamista varten.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän asetuksen sääntöjen mukaisella toimijalla, joka maksaa kohtuullisen korvauksen osallistumalla valvonnasta aiheutuviin kustannuksiin, on oikeus kuulua valvontajärjestelmään.

5. Tarkastusviranomaisten ja tarkastuslaitosten on pidettävä ajan tasalla olevaa luetteloa valvonnassaan olevien toimijoiden nimistä ja osoitteista. Luettelo on annettava asianomaisten osapuolten käyttöön.

6. Komissio vahvistaa 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen soveltamissäännöt, joilla säännellään yksityiskohtaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoittamista ja valvontaan saattamista erityisesti tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen sisällytettävien tietojen osalta.

29 artikla

Asiakirjaselvitys

1. Edellä 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tarkastusviranomaisten ja tarkastuslaitosten on annettava asiakirjaselvitys kaikille sellaisille toimijoille, jotka kuuluvat niiden valvontaan ja joiden toiminta täyttää tässä asetuksessa säädetty vaatimukset. Asiakirjojen perusteella on ainakin voitava tunnistaa toimija ja kyseessä oleva tuotetyyppi tai -valikoima sekä voimassaoloaika.

2. Toimijan on tarkistettava tavarantoimittajiensa asiakirjaselvitys.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu asiakirjaselvitys on laadittava 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja ottaen huomioon sähköisen sertifiointin tarjoamat edut.

30 artikla

Toimenpiteet tapauksissa, joissa todetaan säännösten rikkominen tai sääntöjenvastaisuus

1. Jos todetaan tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamiseen liittyvä sääntöjenvastaisuus, tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on varmistettava, että koko sellainen tuote-erän tai tuotantosarjan, jota sääntöjenvastaisuus koskee, merkinnöissä ja mainonnassa ei viitata luonnonmukaiseen tuotantotapaan, mikäli tällainen toimenpide on oikeasuhteinen sen vaatimuksen merkitykseen, jota on rikottu, sääntöjenvastaisen toiminnan luonteeseen ja toiminnan erityisiin olosuhteisiin nähden.

Jos todetaan vakava tai pitkään vaikuttava säännösten rikkominen, tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on kiellettävä kyseistä toimijaa pitämästä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovitun ajan kaupan tuotteita, joiden merkinnöissä ja mainonnassa viitataan luonnonmukaiseen tuotantotapaan.

2. Tapauksista, joissa on todettu, että tuotteen luonnonmukaisuuteen vaikuttavia säännöksiä on rikottu tai sääntöjenvastaisuuksia on ilmennyt, on välittömästi tiedotettava asianomaisten tarkastuslaitosten, tarkastusviranomaisen, toimivaltaisten viranomaisen, asianomaisten jäsenvaltioiden ja tarvittaessa komission kesken.

Tiedottamisen taso riippuu todettujen säännösten rikkomis- ja sääntöjenvastaisuustapausten vakavuudesta ja laajuudesta.

Komissio voi 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen antaa tällaisten tiedonantojen muotoa ja yksityiskohtia koskevia sääntöjä.

31 artikla

Tietojenvaihto

Jos on olemassa perusteltu tarve varmistaa, että tuote on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisen, tarkastusviranomaisen ja tarkastuslaitosten on pyynnöstä vaihdettava muiden toimivaltaisten viranomaisen, tarkastusviranomaisen ja tarkastuslaitosten kanssa asianmukaisia tietoja tarkastustensa tuloksista. Ne voivat vaihtaa tällaisia tietoja myös omasta aloitteestaan.

VI OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

32 artikla

Vaatimustenmukaisten tuotteiden tuonti

1. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaisesti tuotettuna edellyttäen, että:

- a) tuote on tämän asetuksen II, III ja IV osaston säännösten ja tämän asetuksen nojalla hyväksyttyjen, asianomaisten tuotteen tuotantoa koskevien soveltamissääntöjen mukainen;
- b) jäljempänä 2 kohdan mukaisesti hyväksytty tarkastusviranomainen tai tarkastuslaitos on valvonut kaikkia toimijoita, myös viejiä;
- c) asianomaiset toimijat voivat milloin tahansa esittää maa-hantuojille tai kansallisille viranomaisille 29 artiklassa tarkoitettua asiakirjaselvityksen, jonka b alakohdassa tarkoitettu tarkastusviranomainen tai tarkastuslaitos on antanut, ja jonka avulla viimeisimmän toimen toteuttanut toimija voidaan tunnistaa ja jolla voidaan varmistaa, noudattaako toimija a ja b alakohtaa.

2. Komissio hyväksyy 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tarkastusviranomaisia ja tarkastuslaitoksia, mukaan luettuina 27 artiklassa tarkoitettua tarkastusviranomaisia ja tarkastuslaitoksia, joilla on toimivalta tehdä tarkastuksia ja antaa 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu asiakirjaselvitys kolmansissa maissa, ja laatii luettelon näistä tarkastusviranomaisista ja tarkastuslaitoksista.

Tarkastuslaitosten on oltava akkreditoituja eurooppalaisen standardin EN 45011 tai ISO Guide 65:n (Tuotteita sertifioidut elimet. Yleiset vaatimukset) mukaisesti, sellaisina kuin ne ovat viimeksi Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistuin. Akkreditointielimen on toteutettava tarkastuslaitosten toiminnan säännöllinen arviointi paikan päällä, valvonta ja monivuotinen uudelleenarviointi.

Tutkiessaan hyväksymishakemusta komissio pyytää tarkastusviranomaiselta tai tarkastuslaitokselta kaikki tarvittavat tiedot. Komissio voi myös antaa asiantuntijoille tehtäväksi tutkia paikan

päällä sovelletut tuotantosäännöt ja asianomaisen tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen kolmannessa maassa toteuttamat tarkastustoimet.

Hyväksytyjen tarkastuslaitosten tai tarkastusviranomaisten on annettava käyttöön akkreditointielimen tai tapauksen mukaan toimivaltaisen viranomaisen antamat arviointikertomukset toimintaansa koskevista säännöllisesti paikan päällä suoritetuista arvioinneista, valvonnasta ja monivuotisesta uudelleenarvioinnista.

Komissio varmistaa arviointikertomusten perusteella ja jäsenvaltioiden avustamana hyväksytyjen tarkastusviranomaisten ja tarkastuslaitosten asianmukaisen valvonnan tarkastelemalla niiden hyväksyntää uudelleen säännöllisin väliajoin. Valvonnan luonne määritellään arvioimalla sääntöjenvastaisuuden tai tässä asetuksessa olevien säännösten rikkomisen riski.

33 artikla

Vastaavat takeet antavien tuotteiden tuonti

1. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaisesti tuotettuna myös, jos:

- a) tuote on tuotettu III ja IV osastossa tarkoitettuja tuotantosääntöjä vastaavien sääntöjen mukaisesti;
- b) toimijoihin on sovellettu tehokkuudeltaan vastaavia tarkastustoimia kuin V osastossa tarkoitettujen, ja tällaisia tarkastustoimia on sovellettu jatkuvasti ja tehokkaasti;
- c) toimijat kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa kolmannessa maassa ovat saattaneet toimintansa 2 kohdan mukaisesti hyväksytyyn valvontajärjestelmän piiriin tai 3 kohdan mukaisesti hyväksytyyn tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen valvontaan;
- d) tuotteella on 2 kohdan mukaisesti hyväksytyyn kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen, tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen taikka 3 kohdan mukaisesti hyväksytyyn tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen myöntämä tarkastussertifikaatti, jossa vahvistetaan, että tuote vastaa tässä kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

Tässä kohdassa tarkoitettuna sertifikaatin alkuperäiskappale on toimitettava tuotteen mukana ensimmäiselle vastaanottajalle; sen jälkeen maahantuojan on pidettävä sertifikaatti tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen saatavissa vähintään kahden vuoden ajan.

2. Komissio voi 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyä kolmannet maat, joiden tuotantojärjestelmä on II, III ja IV osastossa säädettyjen periaatteiden ja tuotantosääntöjen mukainen ja jonka tarkastustoimien tehokkuus on V osastossa säädetyn mukainen, ja laatia tällaisten maiden luettelon. Vastaavuutta arvioitaessa otetaan huomioon *Codex Alimentarius* -ohjeet CAC/GL 32.

Tutkiessaan hyväksymishakemuksia komissio pyytää kolmannelta maalta kaikki tarvittavat tiedot. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja tarkastustoimien tarkastamisen asiantuntijoiden paikan päällä tehtäväksi.

Hyväksytyjen kolmansien maiden on esitettävä kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä komissiolle suppea vuosikertomus kolmannessa maassa käytössä olevien tarkastustoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta.

Komissio varmistaa vuosikertomuksissa olevien tietojen perusteella ja jäsenvaltioiden avustamana hyväksytyjen kolmansien maiden asianmukaisen valvonnan tarkastelemalla niiden hyväksyntää uudelleen säännöllisin väliajoin. Valvonnan luonne määritellään arvioimalla sääntöjenvastaisuuden tai tässä asetuksessa olevien säännösten rikkomisen riski.

3. Kun kyseessä ovat muut kuin 32 artiklan mukaisesti tuotavat tuotteet tai muut kuin tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytystä kolmannesta maasta tuotavat tuotteet, komissio voi 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyä tarkastusviranomaiset ja tarkastuslaitokset, mukaan luettuina 27 artiklassa tarkoitettujen tarkastusviranomaiset ja tarkastuslaitokset, joilla on toimivalta tehdä tarkastuksia ja myöntää sertifikaatteja kolmansissa maissa 1 kohdan soveltamiseksi, ja laatia luettelon tällaisista tarkastusviranomaisista ja tarkastuslaitoksista. Vastaavuutta arvioitaessa otetaan huomioon *Codex Alimentarius* -ohjeet CAC/GL 32.

Komissio tutkii kaikki tarkastusviranomaisten tai tarkastuslaitosten kolmannessa maassa esittämät hyväksymishakemukset.

Tutkiessaan hyväksymishakemusta komissio pyytää tarkastusviranomaiselta tai tarkastuslaitokselta kaikki tarvittavat tiedot. Akkreditointielimen tai tapauksen mukaan toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen paikan päällä tehtävä säännöllinen arviointi, valvonta ja monivuotinen uudelleenarviointi. Komissio voi myös antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen toteuttamien tarkastustoimien tarkastamisen paikan päällä asiantuntijoiden tehtäväksi.

Hyväksytyjen tarkastuslaitosten tai tarkastusviranomaisten on annettava käyttöön akkreditointielimen tai tapauksen mukaan toimivaltaisen viranomaisen antamat arviointikertomukset toimintaansa koskevista säännöllisesti paikan päällä suoritetuista arvioinneista, valvonnasta ja monivuotisesta uudelleenarvioinnista.

Komissio varmistaa arviointikertomusten perusteella ja jäsenvaltioiden avustamana hyväksytyjen tarkastusviranomaisten ja tarkastuslaitosten asianmukaisen valvonnan tarkastelemalla niiden hyväksyntää uudelleen säännöllisin väliajoin. Valvonnan luonne määritellään arvioimalla sääntöjenvastaisuuden tai tässä asetuksessa olevien säännösten rikkomisen riski.

VII OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

34 artikla

Luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden vapaa liikkuvuus

1. Toimivaltaiset viranomaiset, tarkastusviranomaiset ja tarkastuslaitokset eivät saa tuotantotapaan, pakkausmerkintöihin tai tuotantotavan esittämiseen liittyvistä syistä estää tai rajoittaa jonkin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan toisen tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tarkastamien luonnonmukaisten tuotteiden pitämistä kaupan, jos tuotteet täyttävät tässä asetuksessa säädetty vaatimukset. Erityisesti ei ole sallittua määrätä muita kuin tämän asetuksen V osastossa säädettyjä valvontatointia tai taloudellisia rasitteita.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alueellaan luonnonmukaiseen kasvintuotantoon ja kotieläintuotantoon tiukempia sääntöjä, jos samoja sääntöjä sovelletaan myös muuhun kuin luonnonmukaiseen tuotantoon ja jos ne ovat yhteisön lainsäädännön mukaiset eikä niissä kielletä eikä rajoiteta asianomaisen jäsenvaltion alueen ulkopuolella tuotettujen luonnonmukaisten tuotteiden markkinoille saattamista.

35 artikla

Tietojen antaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle säännöllisesti seuraavat tiedot:

- a) toimivaltaisten viranomaisten nimet ja yhteystiedot sekä tarvittaessa niiden tunnusnumerot ja vaatimustenmukaisuusmerkinnät;
- b) tarkastusviranomaisten ja -laitosten luettelo, jossa ovat niiden tunnusnumerot ja tarvittaessa niiden vaatimustenmukaisuusmerkinnät. Komissio julkaisee säännöllisesti tarkastusviranomaisten ja -laitosten luettelon.

36 artikla

Tilastotiedot

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja seuraamiseksi tarvittavat tilastotiedot. Ne määritellään yhteisön tilasto-ohjelman yhteydessä.

37 artikla

Luonnonmukaisen tuotannon komitea

1. Komissiota avustaa luonnonmukaisen tuotannon sääntelykomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

38 artikla

Soveltamissäännöt

Komissio vahvistaa 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja II osastossa säädettyjä tavoitteita ja periaatteita noudattaen tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Niihin sisältyvät erityisesti yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat

- a) III osastossa vahvistettuja tuotantosääntöjä, erityisesti niiden erityisvaatimusten ja -edellytysten osalta, joita toimijoiden on noudatettava;
- b) IV osastossa säädettyjä merkintäsääntöjä;
- c) V osastossa säädettyä valvontajärjestelmää, erityisesti valvontaa koskevien vähimmäisvaatimusten, valvonnan ja tilintarkastuksen ja niiden erityisperusteiden osalta, jotka liittyvät tehtävien siirtämiseen yksityisille tarkastuslaitoksille ja tällaisten laitosten hyväksymisedellytyksiin ja hyväksynnän peruuttamiseen sekä 29 artiklassa tarkoitettuun asiakirjaselvitykseen;
- d) VI osastossa vahvistettuja kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevia sääntöjä erityisesti niiden perusteiden ja menettelyjen osalta, joita on sovellettava kolmansien maiden ja tarkastuslaitosten 32 ja 33 artiklan mukaiseen hyväksymiseen, hyväksytyjen kolmansien maiden ja tarkastuslaitosten luetteloiden julkaiseminen mukaan luettuna, sekä 33 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua sertifikaatin osalta ja ottaen huomioon sähköisen sertifiointin tarjoamat edut;
- e) VII osaston 34 artiklassa säädettyä luonnonmukaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta ja 35 artiklassa säädettyä tietojen ilmoittamista komissiolle.

39 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoaminen

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 2092/91 1 päivästä tammikuuta 2009.
2. Viittauksia kumottuun asetukseen (ETY) N:o 2092/91 pidetään viittauksina tähän asetukseen.

40 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Tarvittaessa hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 säädettyjen sääntöjen soveltamisesta tähän asetukseen.

41 artikla

Neuvostolle annettava kertomus

1. Komissio antaa neuvostolle kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011.

2. Kertomuksessa esitellään erityisesti tämän asetuksen soveltamisesta saatuja kokemuksia ja tarkastellaan seuraavia kysymyksiä:

- a) tämän asetuksen soveltamisala erityisesti suurkeittiöiden valmistamien luonnonmukaisten elintarvikkeiden osalta;
- b) muuntogeenisten organismien käyttökielto, mukaan luetuina sellaisten tuotteiden saatavuus, jotka eivät ole muuntogeenisten organismien tuottamia, myyjän antama ilmoitus, erityisten enimmäiskynnysarvojen toteutettavuus ja vaikutus luonnonmukaisen tuotannon alaan;
- c) sisämarkkinoiden ja valvontajärjestelmän toimivuus ja erityisesti sen arviointi, etteivät vakiintuneet käytännöt

johda epäreiluun kilpailuun eivätkä estä luonnonmukaisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista.

3. Komissio liittää tarvittaessa kertomukseen asiaankuuluvia ehdotuksia.

42 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Jollei tiettyjä eläinlajeja, tiettyjä vesikasveja tai tiettyjä mikroleviä koskevia yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä ole hyväksytty, sovelletaan 23 artiklassa säädettyjä merkitsemissääntöjä sekä V osastossa annettuja valvontasääntöjä. Ennen yksityiskohtaisten tuotantosääntöjen hyväksymistä sovelletaan kansallisia sääntöjä tai niiden puuttuessa jäsenvaltioissa hyväksyttyjä tai tunnustettuja yksityisiä standardeja.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2007.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GABRIEL

LITE

23 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT ILMAUKSET

BG:	биологичен,
ES:	ecológico, biológico,
CS:	ekologické, biologické,
DA:	økologisk,
DE:	ökologisch, biologisch,
ET:	mahe, ökoloogiline,
EL:	βιολογικό,
EN:	organic,
FR:	biologique,
GA:	orgánach,
IT:	biologico,
LV:	bioloģisks, ekoloģisks,
LT:	ekologiškas,
LU:	biologesch,
HU:	ökológiai,
MT:	organiku,
NL:	biologisch,
PL:	ekologiczne,
PT:	biológico,
RO:	ecologic,
SK:	ekologické, biologické,
SL:	ekološki,
FI:	luonnonmukainen,
SV:	ekologisk.
